

Šoštanju bodo pokurili 1,1 milijona ton premoga

Na deponije v Šoštanju bodo v letošnjem letu pripeljali okoli 140.000 ton rjavih premogov iz Laškega, Savinja in s Senovega, da bi sprostiti velenjski lignit za druge porabnike.

V šoštanjskih termoelektrarnah bodo letos pokurili okrog 1,1 milijona ton premoga, da bi proizvedli 3 milijarde 390 milijonov kWh električne energije, vendar je predvideno z elektroenergetsko bilanco za leto 1978. Do začetka avgusta so za proizvodnjo 1 milijarde 598 milijonov kWh električne energije pokurili 2 milijona ton velenjskega lignita.

Da bi del velenjskega lignita, ki ga sicer večino pokurijo v šoštanjskih termoelektrarnah, sprostiti za druge porabnike, bodo letos kupili okrog 140.000 ton rjavih premogov v Laškem, na Senovem in v Zavrju. Do začetka avgusta so pripeljali na deponije v Šoštanju približno 60.000 ton rjavih premogov. Prav zdaj pripravljajo študije o tem, kako mešati velenjski lignit in rjave premoge, da bi bil izkoristek v pečeh kar največji.

Omenimo naj, da bodo v šoštanjskih termoelektrarnah v

SEJA IZVRŠNEGA ODBORA OK SZDL VELENJE

V četrtek, 31. avgusta se je začel izvršni odbor OK SZDL Velenje na svoji 25. seji. Na razpravi so obravnavali dogovor o pripravi na volitve novih organov krajevnih konferenc SZDL ter delovni osnutek statuta krajevnih skupnosti. Na dnevnem redu je bil tudi samostojni sporazum o združenju sredstev za opravljanje selektivnih komunalnih storitev ter za vzdrževanje in obnavljanje komunalnih objektov in naprav skupne porabe na območju občine Velenje, razpravljali pa so še o organizaciji novejšega praznovanja otrok.

12. september – praznik občine Mozirje

prireditve

SOBOTA, 2. septembra 1978

● Vključitev obmejnih kmetij na Solčavskem v telefonsko omrežje — ob 16. uri

NEDELJA, 3. septembra 1978

● Položitve temeljnega kamna za novo osnovno šolo v Šmihelu nad Mozirjem — ob 10. uri

PETEKK, 8. septembra 1978

● Dan osnovne šole Ljubno ob Savinji
● Položitve temeljnega kamna za nove proizvodne prostore DO ELKPROJ — ob 13. uri
● Otvoritve moderniziranih cest na Ljubnem ob Savinji in v Mozirju — ob 16. uri
● Otvoritve stalne razstave Šlandrove brigade v prostorih osnovne šole Ljubno — ob 17. uri

SOBOTA, 9. septembra 1978

● Od 8. do 9.45 ure demonstrativni napad na Ljubno ob Savinji
● Ob 9.30 uri slavnostna seja zborov občinske skupščine Mozirje
● Ob 10.030 uri zbor borcev brigade Slavka Šlandra v Vrbju na Ljubnem. Slavnostni govornik bo Mitja Ribičič-Ciril, predsednik RK SZDL Slovenije
Po končaranem programu družabno srečanje

NEDELJA, 10. septembra 1978

● Dan slovenskih planincev z otvoritvijo nove planinske kočice na Loki pod Raduho

prihodnje pokurili vse viške proizvodnje rjavih premogov v naši republiki. Tako naj bi v Šoštanju v letih 1980 in 1981 pokurili po 400.000 ton rjavih premogov letno.

4. SEJA ZBOROV SO MOZIRJE

Delegati vseh treh zborov skupščine občine Mozirje se bodo v torek zbrali na 4. skupni seji. Med ostalimi točkami bodo delegati obravnavali analizo polletnega gospodarjenja, problematiko stanovanjskega gospodarstva, razpravljali in sprejemali bodo načrt povezave vzgojno-izobraževalnih zavodov v delovno organizacijo in elaborat o družbenoekonomski upravičenosti ustanovitve vzgojno-varstvene organizacije občine Mozirje. Poleg tega bodo razpravljali in sprejemali še predlog odloka o spremembi odloka o uvedbi samoprispevka v občini Mozirje, predlog odloka o pripravi prostorskega plana in predlog sklepa o spremembi srednjeročnega načrta občine Mozirje glede lokacije veterinarske postaje. Na koncu bodo sprejemali še listo prednostnih poklicev v tukajšnji občini, seznanili se bodo s poročilom o varstvu borcev NOV in drugih borcev ter vojaških invalidov, s poročilom o izvršitvi proračuna za 2. tromesečje in s poročilom komisije za izbor kandidatov za podelitev občinske nagrade v letošnjem letu.

Novo priznanje Šaleški folklorni skupini

Na proslavi obletnice glasila španske komunistične partije „Travell“ bo nastopila tudi Šaleška folklorna skupina

Teško bi našli kakšno večjo prireditve v Velenju, ki bi minila brez nastopa članov Šaleške folklorne skupine. Z uspehom pa predstavljajo našo folkloro tudi izven naših meja. Tako so gostovali v Italiji, Franciji, Španiji, Belgiji in na Poljskem, povsod pa so naredili dober vtis, kar dokazujejo nova povabila za gostovanja.



Danes so se po dobrih dveh mesecih znova odprla šolska vrata. Konec je brezskrbnih počitnic in pred učenci je ena sama želja, kako si pridobiti kar največ znanja v novem šolskem letu. Za cicibančke, ki bodo letos sedli v šolske klopi pa je seveda današnji dan izjemen dogodek. Vsem želimo, da bi bili v novem šolskem letu kar najbolj uspešni.

Uspešni brigadirji iz Mozirja

Mladi Mozirjani sodelovali na republiški delovni akciji „Slovenske gorice 78“ — Sedem udarniških značk in priznanj

V nedeljo 27. avgusta se je z republiške mladinske delovne akcije „Slovenske gorice 78“ vrnila mladinska delovna brigada Slavko Šlander, ki so jo sestavljali mladinke in mladinci iz občinske konference ZSMS Mozirje. Kljub težavam s katerimi so se mladi srečevali pri oblikovanju brigade, so brigadirji na akciji dosegli izredne rezultate. Brigadirji so gradili vodovod v Mostjih, v Juršnicah, v Dornavi in zadnji teden v krajevni skupnosti Borl. Vmes so en dan pomagali pri kopanju jarkov za telefon na Kozjanskem, nekajkrat pa so popoldne pripravili še udarniške akcije. Gornjesavinjski brigadirji so se pri delu resnično izkazali in dosegli vsa možna priznanja. Prejeli so v prvem in drugem delu akcije priznanja za udarništvo udarnega dne, prav tako so bili obkramljani udarna brigada in so dobili priznanje za družbene de-

pom na podobni proslavi italijanskega komunističnega glasila „L'Unita“ leta 1976 v Astiju. Sodelovanje na proslavi v Barceloni ni samo priznanje mladim folkloristom, pač pa celemu mestu, saj se bo ime Velenja zopet slišalo daleč izven naših meja. D. B.



Čeprav je na redkih zemljiščih ropot obiralnih strojev skoraj že povsod zamenjal prešerno petje in kramljanje obiralcev pa je idilika na redkih zemljiščih še vedno prisotna. Novinar Jože Krajnc je obiskal eno izmed hmeljišč v Paški vasi in o tem napisal reportažo, ki jo objavljamo na 4. strani. Alojzija Stakne in Ivana Zajec (na sliki) že od mladih nog obirata hmelj.

Planinsko slavlje na Loki

10. september dan slovenskih planincev — Osrednja slovesnost na Loki pod Raduho združena z otvoritvijo nove planinske postojanke

Slovenski planinci letos, in v teh dneh še posebej, slavijo pomembne jubileje. Komaj so se končale osrednje slovesnosti ob 200-letnici prvega pristopa na Triglav, že je vsa pozornost usmerjena na bližnji dan planincev Slovenije. Pri tem bodo imeli pomemben delež tudi planinci v Gornji Savinjski dolini, saj bodo planinci iz vse republike slavili na Loki pod Raduho, kjer bodo 10. septembra otvorili novo planinsko postojanko — sad izjemnih naporov planincev iz Luč. V zagnanosti in volji pa lučki planinci v mozirski občini niso osamljeni, kajti tudi ostala štiri društva slavijo letos pomembne delovne zmage. Gornjegrajsko zaključuje obnovo doma na Menini, solčavsko obnavlja in dograjuje postojanko pri slapu Rinka in na Klemenčijami, mozirsko je z lepim bivačkom dopolnilo podobo Savinjskega gaja, ljubensko pa je postavilo bivač na Travniku, na polovici transverzalne poti med Šmrekovcem in Raduho. Tod poteka tudi pot jugoslovanske planinske poti, v katero je poleg Triglava vključena le še Raduha. Bivač bo torej marsikateremu planincu pomenil prijeten odhiti med potjo in varno zatočišče.

Prav otvoritev tega bivača so si planinci v mozirski občini

izbrali za slavlje v svojem okolju. Bivač so otvorili v nedeljo dopoldne, ko se je na Travniku zbralo mnogo planincev iz vseh krajev doline. Planinci iz Ljubnega so pripravili prijeten program, podelili so priznanja najzaslužnejšim članom, se potem vsi skupaj povesečili in preko Travnika je zadonela lepa planinska pesem.

Slavlje so si tudi zaslužili. Dobri dve leti so veliko prostih dni prebili ob izgradnji bivača in ga zgradili pretežno z lastnimi močmi. Odveč ni podatkov, da so pri tem „porabili“ skoraj 3500 udarniških ur in prispevali še marsikaj drugega. Lep uvod torej v slavlje čez štirinajst dni na Loki pod Raduho. J. P.

V VRTEC SPREJELI VSE OTROKE

V vzgojno varstveni zavod Šoštanj so v letošnjem letu vpisali 213 otrok in s tem svoje kapacitete presegle kar za 30 odstotkov. Doslej v Šoštanju niso poznali problema otroškega varstva, saj že vrsto let vzgojno varstveni zavod otrok, ki so ga želeli obiskovati, ni zavračal. Še vedno pa ostaja problem varstva dojenčkov oziroma otrok do dveh let, saj ne bodo imeli z novim šolskim letom v delovnem razmerju niti ene varuhinje, kljub temu da si zelo prizadevajo, da bi jo pridobili. V Topolšici, kjer preurejajo šolo in vrtec so dobili zasilne prostore v bližini bolnišnice, s katerimi so zadovoljni. Tudi starši so zadovoljni, saj so letos vpisali več otrok kot prejšnja leta.

Tudi v Vzgojno varstvenem zavodu Šoštanj so preko počitnic urejali, delno pa še urejali prostore. V enoti Šoštanj so prenovili kuhinjo in jo usposobili za večje kapacitete. Na sprejem otrok so torej tudi v Šoštanju pripravili. Uvajajo nov dnevni red, nakupili pa so tudi precej douatne opreme. Zavedajo se, da bo delo vzgojiteljic v tem letu še posebno težko, ker bodo posamezni oddelki precej večji kot prejšnja leta. M. TAMŠE

dan
planincev
1978



OBISK DELEGACIJE IZ NOVEGA SELA

V Šmartno ob Paki bo jutri prisla delegacija organizacije Združena Zveza borcev NOV iz Novega sela.

Preko štirideset borcev iz tega kraja, ki že vrsto let goji pristne bratske in prijateljske vezi s krajevno skupnostjo Šmartno ob Paki, si bo v Šmartnem med drugim ogledalo tudi obeležja iz narodno osvobodilne borbe ter pred nedavnim odprt lovski dom v Skornem. Člani delegacije iz Novega sela bodo iz Šmartnega odpotovali v nedeljo.



V četrtek poslabšanje s padavinami. Do konca tedna bo prevladovalo sveže vreme, a brez večjih padavin.

Precej nižje izgube

Gospodarstvo celjskega območja je v letošnjem prvem polletju doseglo dosti boljše rezultate kot v enakem obdobju lani. Celotni prihodek se je povečal za 34 odstotkov, dohodek pa za 19 odstotkov (oboje nad republiškim poprečjem). Sredstva za reprodukcijo so se povečala za 26 odstotkov, (Velenje 32) izvoz pa za 31 odstotkov. Izgube so se zmanjšale skoraj za polovico. V lanskem prvem polletju je poslovalo z izgubo 48 temeljnih organizacij združenega dela, letos pa 22. Spodbudno je to, da so se izgub otrele tiste organizacije združenega dela, ki so se že dalj časa ubadale s tem problemom. Kot so poudarili na seji na izgube še vedno med drugim vplivajo neustrezni in neuskajeni proizvodni programi uvajanje novih programov itd.

Zelo širokogrudno pa je bilo gospodarstvo celjskega območja lani pri zaposlovanju, saj je za-

poslilo kar 2932 novih delavcev. Stopnja rasti zaposlovanja je tako preseгла republiška predvidevanja.

Kot kažejo podatki se je stopnja rentabilnosti organizacij združenega dela celjskega območja (2,3) zelo približala republiškemu poprečju (2,4). Primerjava med posameznimi občinami pa kaže, da je le-ta najnižja v velenjski občini (1,7), najvišja pa v slovenskih Konjicah 7,4, Celje 1,13. Četrtna oziroma 119 delovnih organizacij je poslovalo na meji rentabilnosti (v Velenju 18 od 62).

Osebnih dohodkov so se povečali za 24 odstotkov v primerjavi s prvim polletjem lani. Poprečno izplačani mesečni dohodek v celjski regiji je v obdobju januar-junij letos znašal 5471 dinarjev, kar je za dinar manj od republiškega poprečja. Najvišji je bil v velenjski občini (6119), Celje 5398, Mozirje 4977, najnižji pa je bil v Šmar-

ški občini 4721 dinarjev. V zvezi s tem je zanimiv podatek, da je od 22 temeljnih organizacij združenega dela, ki so poslovale z izgubo, kar 14 povečalo osebne dohodke, ki pa so bili nižji od poprečnega mesečnega dohodka celjskega območja.

V razpravi so udeleženci seje posebej opozorili na nezadovoljivo gospodarsko stanje v manj razvitih občinah ter poudarili nujnost konkretnih akcij. Znova so spomnili na sklepe z ene izmed prejšnjih razširjenih sej, na kateri so za dolžili izvršne svete posameznih občin, da se pogovorijo z organizacijami združenega dela, ki bi bile pripravljene investirati v manj razvita območja. Vprašanje gospodarjenja v organizacijah, ki poslujejo z izgubo zaradi neustreznih sistemskih rešitev pa bo treba reševati s skupno akcijo. Iznesli so tudi zahtevo po pripravi družbene analize sredstev za splošno in skupno porabo in poudarili, da bo treba obrzdati rast sredstev na tem področju. Pri tem so še posebej omenili močan porast stroškov zaradi močne in nekontrolirane rasti birokracije v samoupravnih interesnih skupnostih. Dotaknili so se tudi težav v Rudarsko elektroenergetskem kombinatu Velenje, saj še vedno niso izpeljani dohodkovni odnosi tako v REK kot v elektrogospodarstvu Slovenije. Pa tudi samoupravna interesna skupnost elektrogospodarstva Slovenije ne deluje dovolj učinkovito za izboljšanje takšnega stanja. Vendar gre stanje, ki kot so dejali na seji, vendarle na bolje. Menili so tudi da bi morala gospodarska zbornica Slovenije nuditi pomoč vsem tistim, ki jim grozi vse slabše poslovanje zaradi zastarelih programov.

Sicer pa so dolžni o gospodarjenju v prvih šestih mesecih letos razpravljati vsi komiteji skupaj s komisijami za družbeno-ekonomsko odnose kot tudi člani občinske konference ZK v posameznih občinah.



Razstava na Muti

Na Muti so preteklo soboto odprli drugo razstavo zelenega programa Gorenja - Razstava mala kmetijska mehanizacija - Razstava tudi prikaz razvoja Mute kot celotne občine Radlje ob Dravi

Slovesne otvoritve razstave se je udeležilo veliko občanov radeljske občine pa tudi mnogi poslovni partnerji Gorenja oziroma delovne organizacije na Muti. O pomenu te razstave je ob otvoritvi spregovoril direktor tovarne Gorenje-Muta Ivan Drauzbaher in izrekel željo, da ime razstave „Sreča v zelenju in cvetju“ ne bi ostala le geslo, ampak moto prihodnosti.

„Obvezujemo se,“ je nadaljeval, da bomo združeni skrbeli za lepo in zdravo čisto okolje, kmetovalci pa naj bi obdelali čimveč rodovitne zemlje. Tako bomo pokazali širši jugoslovanski javnosti tudi to, kako pomembna je vsaka ped naše zemlje in okolje, v katerem živimo in delamo.“

Prav na tem področju se tovarna na Muti vključuje s svojim proizvodnim programom v okviru projekta Dom z vrtnim orodjem in vrtno mehanizacijo in projektom minifarm, poljedelskim orodjem in širokim programom kmetijske mehanizacije. To sta dve programsko zaokroženi celoti, v katerih so delavci Mute nosilci zelenega programa, ki je neizčrpen vir osvajanja novih proizvodov, kar je prav tako pogoj za nenehen razvoj.

Zaposleni v tovarni Muta se dobro zavedajo, da njihova prizadevanja ne morejo biti usmerjena le na domače tržišče. Zato si v okviru sozda Gorenje močno prizadevajo, da bi se uveljavili tudi na tujih tržiščih.

Tovarna na Muti prav v sedanjem obdobju dosegla vidne uspehe. Več kot ponosni so na ravnokar končane zaključne investicije v tozdu livarna proizvodnja, v tozdu kovinskih čistilnih sredstev kot na novo sodobno opremljeno halo v tozdu kmetijske proizvodnje, s čimer so pridobili 150 novih delovnih mest in boljše delovne pogoje. To brez dvoma pomeni nadaljnjo socialno varnost vseh zaposlenih ter trdno perspektivo mlajšim generacijam. Vrednost vseh letošnjih investicij znaša 250 milijonov dinarjev. Načrtujejo pa, da bodo ob koncu leta ustvarili 530 milijonov celot-

nega prihodka, v letu 1985 naj bi proizvodnja dosegla vrednost 1,75 milijard dinarjev.

„Z gotovostjo lahko trdimo da napredujemo v družini Gorenje z velikimi koraki do izpolnitve zastavljenih ciljev,“ je med drugim dejal direktor tovarne Muta Ivan Drauzbaher na otvoritvi razstave Sreča v zelenju in cvetju, ki bo odprta do nedelje 3. septembra.

O pomenu te manifestacije so spregovorili še predsednik radeljske občine, nakar je sledil bogat kulturni program, v katerem so sodelovali tamkajšnji godbeniki in učenci glasbenih šol ter recitatorji.

FRANC GREBENŠEK

Pred dnevi so na pokopališču Podkraj pokopali zaslužnega delavca, častnega predsednika celjskega društva Šoštanj in upolnega čevljarkega mojstra Franc Grebenška, ki je v 75. letu starosti nenadoma umrl na potovanju v Bosni in Hercegovini.

Rodil se je 18. decembra 1909 v Šoštanju, kjer se je pri očetovi delovni dejavnosti, katero je vodil desetletij, do upokojitve. Že mladenič se je vključil v telovadno društvo Sokol, konec prve svetovne vojne pa v novoustanovljeno šolsko društvo. V njem je opravljal vrsto odgovornih funkcij. Pred so ga za nepretrgano delovanje gasilstva izvolili za častnega predsednika Gasilskega društva Šoštanj.



Svojo narodno zavest je dobil tudi v času okupacije z aktivno organiziranim delom kot član odbornik osvobodilne fronte osvoboditvi pa je bil vrsto let član Okrajnega ljudskega odbora in nega odbora Šoštanj. Z vsa pomnostjo se je udeleževal tudi v benopolitičnih organizacijah: SZDL, zvezi borcev, društva kojenčev, še zlasti pa v gasilstvu, kjer si je zadnja leta na vso moč zavedal za izgradnjo novega gasilnice doma v Šoštanju.

Za svoje vsestransko in neustavno delovanje je prejel vrsto odličij: silske zveze Slovenije, Gasilske zveze Jugoslavije, za planinsko udeležbo pa zlati častni znak Planinske zveze Slovenije in dvoje državnih odlikovanj: predsednika republike maršala Tita.

Prva naloga: spoznati občino Velenje

Pogovor s komandirjem postaje milice Velenje, Francem Krapšetom

Na uniformo je bil Franc Krapše navdušen že kot otrok. Najprej se je včlanil v prostovoljno gasilsko društvo, ob odhodu na službeno vojaškega roka pa se je vpisal na podoficirsko šolo v Zadru, kamor pa ni bil sprejet, zaradi tega je ostala želja po uniformi toliko večja.

Po odsluženju vojaškega roka je navezal stike s prijateljem miličnikom in ta mu je pomagal, da je prišel v vrste miličnikov. Njegovo prvo delovno mesto je bilo postaja Milice Maribor, oddelek Tezno. Tam je služboval osem let, nato pa je bil na lastno željo premeščen na oddelek postaje Milice v Rogški Slatini, za pomočnika komandirja. Tu je služboval dve leti in pol, nato pa je bil premeščen po službeni dolžnosti na oddelek postaje milice v Sevnici, kjer je najprej opravljal dolžnost pomočnika komandirja, od junija leta 1976 pa je bil komandir oddelka postaje Milice Sevnica. Sedaj pa je po službeni dolžnosti premeščen za komandirja oddelka postaje Milice Velenje.

Franc Krapše je miličnik že petnajst let. Pravi, da se je v tem času delo miličnikov spremenilo kar za sto odstotkov. Ko je prišel, so miličniki opravljali delo po potrebi, nadur niso poznali, vedno so morali biti na razpolago. Z leti pa se je stanje vedno bolj izboljševalo. Pri delu so pričeli uporabljati boljše opremo in tako je postalo delo miličnika lažje in kvalitetnejše, zahteva po več strokovnega znanja in vsakoletnega izpopolnjevanja. Miličnikovo delo je bilo in bo zelo odgovorno, dokaj nevarno, izpostavljeno najtežjim pogojem dela. Pred petnajstimi leti so miličniki reševali kazniva dejanja, skrbeli za javni red in mir ter cestni promet. To pa so že kar vse naloge.

Danes je delo miličnika precej obsežnejše, saj je njegovo delo posebnega družbenega pomena in je tako tudi zasnovano. O tem je Franc Krapše takole dejal: „Danes mora znati miličnik sodelovati z občani na vseh področjih, ki so pomembni za varnost in dobro počutje delovnega človeka in občana.“

Miličnik mora kot strokovna oseba znati prenašati podružabljanje varnosti in varnostne kulture na slehernega delavca in občana. V preteklosti smo imeli posamezne zadolžitve v milici drugačne, imeli smo obhodne okolišče, kjer je miličnik, vodja obhodnega okolišča, reševal klasične naloge milice. Po spremenjenem sistemu dela milice, pa smo obhodne okolišče spremenili v varnost-



Komandir postaje milice Velenje, Franc Krapše

ne okolišče, ki pokriva območje krajevne skupnosti. Če hoče biti vodja varnostnega okolišča seznanjen z vsemi varnostnimi problemi v krajevni skupnosti, mora biti širokega obzora, tesno pa mora sodelovati z vsemi krajanji krajevne skupnosti.“

In kaj pravi komandir postaje milice Velenje, Franc Krapše o našem mestu in kakšne so njegove želje ob nastopu novega delovnega mesta?

„Velenja kot takšnega - varnostne problematike in drugega dela s področja organov za notranje zadeve ne poznam do podrobnosti. Zato bo moja prva naloga, da občino Velenje čim prej dobro spoznam. Poznavanje terena in ljudi ter vse ostale problematike, daje miličniku usmeritev v njegovem nadaljnjem delu. Posebno pa je to pomembno za komandirja postaje, da lahko delo pravilno vodi in usmerja.“

Ob prihodu na novo delovno mesto in v novo okolje želim, da bi se v Velenju kar najbolje počutil, da bi lahko čim boljše delal ter pri delu sodeloval z drugimi delavci v občini in to vse v interesu dobre varnosti ljudi in varnosti na sploh.“

MIRA TAMŠE

Na poti usmerjenega izobraževanja

Se možen vpis na nekatere šole Rudarskega šolskega centra - Pripravljajo se na reorganizacijo Rudarskega šolskega centra

V nekatere šole Rudarskega šolskega centra Velenje se je še vedno možno vpisati. V letošnjem šolskem letu so vpisali v rudarsko šolo 30 učencev, v poklicno rudarsko se jih je vpisalo 150, v poklicno kovinarsko 80, poklicno šolo za tehnične risarje 30, poklicno elektro šolo pa 44, planirani pa so bili trije oddelki, v poklicno elektro šibki tok 31 (15 so jih odklonili), tehnično rudarsko je planiran en oddelek in je še nekaj prostih mest, tehnično strojno se jih je vpisalo 60, tehnično elektro pa 31, planirani dva oddelka in je še preostalih prostih mest ter v tehnično elektro šibki tok 35 učencev. Vpisujejo tudi v šole za odrasle in sicer poklicno elektro šolo in elektro smer univerze v Mariboru se je doslej prijavilo 23 slušateljev, v gradbeno smer, prav tako mariborska univerza 8 kandidatov in v Višjo rudarsko šolo 6 kandidatov. Višje šolski študij bo v Velenju organiziran, če bo prijavljeno dovolj veliko število slušateljev.

Z novim šolskim letom pa odpira Rudarski šolski center tudi nekaj novih profilov in sicer bodo v okviru poklicne kovinarske šole izobraževali tudi za monterja toplovodnih naprav ter vodovodnega inštalaterja, poklicna elektro šola pa pripravljala profil mehanik gospodinjstev.

V polnem teku pa so v Rudarskem šolskem centru priprave na reorganizacijo centra v smislu izpolnjevanja določil zakona o združenem delu, da se vsi delci vzgojno izobraževalnega procesa, ki po tem zakonu izpolnjujejo pogoje organiziranja kot samostojne tozdz. Navzven se Rudarski šolski center ne bo bist-

veno spremenil, pri izvajanju dela pa bodo omogočeni boljši rezultati. Iz tozdz Pedagoška dejavnost se bodo formirale tri tozdz sicer Domovi, Rudarska usmeritev in Elektrokovinarska usmeritev.

V takšni organizaciji bodo možnosti za povezovanje z uporabniki preko izobraževalne skupnosti, pa tudi neposredno veliko boljše.

Osnovni namen te reorganizacije je usklajevanje z zakonom o združenem delu in seveda tudi da bo mo goče doseči kar zahteva od njih reforma usmerjenega izobraževanja, to je prilagoditi programe in vsebino dela potrebam organizacij združenega dela za katere izobražujejo. Izobraževanje je potrebno tesno povezati s proizvodnim delom. To načelo je temeljno izhodišče usmerjenega izobraževanja. Na tem področju pa se srečujejo z mnogimi težavami in zaradi tega ta reforma v Sloveniji zelo počasi napreduje. Rudarski šolski center je z izvajanjem reforme že pričel. Tako prehajajo v letošnjem šolskem letu tudi na tripartidni sistem samoupravljanja, torej bodo učenci v zboru enakopravno z učitelji odločali o vseh vprašanih (razen o vprašanih o katerih odločajo le zaposleni delavci). Na to prehajajo že v letošnjem šolskem letu, kljub temu da jih zakon še ne obvezuje, vendar se zavedajo da bo preteklo precej časa, preden bo to v polni meri zaživel.

Za vsako usmeritev se bo ob Centru osnovala enota posebne izobraževalne skupnosti, katera bo skrbela, da bo prihajalo do neposrednih stikov med šolo in delovnimi organizacijami - uporabniki njihovih storitev.

Za novo šolsko leto je Rudarski šolski center dokupil precej nove opreme. Polovico učilnic jim je uspelo opremiti z diaporojektorji ter grafoskopji, precej pa imajo tudi diktatorfonov.

od petka do petka

Letos 15 milijard dinarjev skupnega prihodka

SOZD Gorenje povečuje skupni prihodek, v primerjavi z lanskim letom, kar za 87 % — Akcija za večjo proizvodnjo in produktivnost — V drugem polletju bodo izvozili za 1 milijardo din izdelkov — Novi člani družine Gorenje

Sestavljena organizacija združenega dela Gorenje je dosegla v prvih šestih mesecih letos 7 mi-

lijard 750 milijonov dinarjev celotnega prihodka. Če letošnje dosežke primerjamo z lanko-

letnimi, razumljivo s prvim polletjem, ugotovimo, da se je skupni prihodek povečal za 87 %, podjetniška akumulacija pa kar za 91 %. Z izgubo pa je letošnje polletno poslovanje zaključila le ena delovna organizacija.

Polletne planske obveznosti so tovarne Gorenje v glavnem izpolnile, vendar pa rezultati gospodarjenja vendarle niso takšni, kot poudarjajo, da bi dopuščali kakršno koli samozadovoljstvo. Prav povsod bo zato potrebna akcija za še večjo proizvodnjo in produktivnost, posebej pa tudi za še višji dohodek, kar je pogoj za uresničitev programa prihodnjega razvoja, tudi za nadaljnji dvig standarda delavcev. Sicer pa je povsod potrebna tudi akcija za zmanjšanje stroškov vseh vrst ter za večji nadzor nad porabo, prav tako pa tudi za nadaljnje zvišanje kvalitete izdelkov, ki morajo postati resnično ogledalo dela prav vseh.

Vsi kolektivi Gorenja se bodo soočali v drugem polletju z zahtevnimi nalogami, od proizvodnje do prodaje. Nadalje je treba povečati izvoz, prav tako pa tudi prodajo na domačem tržišču. Skupni prihodek sozda Gorenje naj bi bil, kot napovedujejo, ob koncu leta 1978 precej višji, kot so sprva računali; dosegli ga naj bi 15 milijard dinarjev. Na tuje pa morajo prodati v drugem polletju za več kot milijardo dinarjev izdelkov, v primerjavi s prvim polletjem kar dobro četrtino več.

Sicer pa si v Gorenju prizadevajo, da bi — kolikor je najbolj mogoče — povečali akumulativnost. Tako želijo ustvariti potrebna sredstva za hitrejšo obnovo strojnega parka ter za odpravo tesnih grl v proizvodnji, vse z namenom, da bi znova povečali produktivnost. Trenutno investirajo delovne organizacije v okviru sozda Gorenje okrog 1 milijardo dinarjev in to v 12 programov. Pripravljajo pa dokumentacijo za nove investicije, pri čemer računajo, da bi jih nekaj začeli uresničevati že letos. Tako sta pred dograditvijo novi tovarni na Muti in v Slovenj Gradcu, nove tovarne Gorenje pa gradijo tudi v Črnomlju in Bistrici ob Sotli. V Subotici povečujejo zmogljivosti tovarne za proizvodnjo agregatov. Pred začetkom so tudi dela za prestavitev tovarne v Gornji Radgoni na novo lokacijo, na Ptujju bodo začeli graditi nove prostore za proizvodnjo črno belih televizijskih sprejemnikov in birotehničnih izdelkov, v Somboru pa zgradili nove prostore za tamkajšnje tovarno Gorenje. Širijo pa še mrežo servisov in maloprodajnih trgovin po Jugoslaviji.

V jubilejnim letu, ob 25-letnici, se družina Gorenje znova povečuje. Nedavno tega se je v sestavljeno organizacijo združenega dela Gorenje vključilo elektrostrojno podjetje TIKI Ljubljana, sredi meseca septembra pa bodo ob tem odločali delavci Lesne industrije Nazarje.



Na Ptujju bodo gradili nove prostore za proizvodnjo črno-belih televizijskih sprejemnikov.



Vozila je treba nenehno vzdrževati

Z Gorenjem po svetu

Vozniki tozd Avtopark TGO Gorenje iz Velenja prevozijo mesečno preko 250.000 kilometrov — Kmalu nove delavnice in parkirni prostori

Odveč je izpostavljeni pomembnosti vloge, ki je v industrijskem velikanu kot je Tovarna gospodinske opreme Gorenje iz Velenja, igra prevoznika služba, predvsem pri hitrem in varnem prevažanju reprodukcijskega materiala in končnih izdelkov, ki ga zahtevajo sodobni tokovi na tržišču in neposredni proizvodnji. To dejavnost v velenjskem Gorenju opravlja temeljna organizacija združenega dela Avtopark, njeno zgodovino pa je začel pisati traktor, ki je pred četrto stoletja služil takrat le peščici „pionirjev“ Gorenja. Danes lahko avtomobil z oznako te tovarne srečamo povsod po Jugoslaviji, ali bolje rečeno skoraj povsod v Evropi. Skupaj z Gorenjem se je znotraj njega razvijala tudi prevoznika dejavnost, ki jo, kot smo že zapisali, opravlja temeljna organizacija Avtopark. Njen vodja Ljubo Benetek jo je tako predstavil:

„Ko sem leta 1957 prišel v Gorenje so za prevoz uporabljali le en traktor, čez dve leti pa smo dobili še tovornjak. Imeli smo dva šoferja Cveta Glojeka in Franc Časla ki sta največ prevažala na železniško postajo v Šmartno ob Paki in nazaj pa tudi bentonit in tuf iz Pirešice, Štor in Gorenja. Takrat smo vsako pošiljko naložili ali razložili ročno, vozniki pa so kar sami skrbeli za svoje avtomobile. Po preselitvi v Velenje so skupaj z Gorenjem rastle seveda tudi potrebe po novih prevoznih sredstvih in voznikih. Njihovo število je iz leta v leto naraščalo, treba pa je povedati, da so pogoji dela bili takrat mnogo težji, saj so šoferji na prostem morali kar sami popravljati in vzdrževati vozila. Vlado Kolšek, ki je danes vodja meha-

skopih besed lahko strnili takole: prevoznikstvo za potrebe Tovarne gospodinske opreme Gorenje in delovne organizacije Promet — Servis, notranji transport ter popravilo in vzdrževanje lastnih vozil. Iz tega izhaja tudi delitev te temeljne organizacije na zunanji transport, ki ga vodi Peter Kovač, notranji transport, ki



Peter Kovač vodi zunanji transport

ga vodi Ivan Banko in mehanično delavnico.

Kot so nam povedali naši sogovorniki Ljubo Benetek, Peter Kovač in Vlado Kolšek, je voznike Gorenja resnično moč srečati na najrazličnejših koncih ne le Jugoslavije ampak tudi Evrope. Statistika pokaže zanimiv podatek, da mesečno prevozijo skupaj preko 250.000 kilometrov ali približno 3.000.000 kilometrov na leto. Vsa vozila so neprestano v uporabi, njihovi vozniki pa na poti. V mehanični delavnici se trudijo, da s skrbnim vzdrževanjem vseh prevoznih sredstev prispevajo k vami vožnji in čimboljšeemu počutju za krmilom. Nič več ni kot nekoč, ko so šoferji kar sami legli pod avtomobil in popravili, kar je bilo treba. Delovni pogoji so danes bistveno drugačni, kmalu pa bodo še bolj. V naslednjem letu bodo namreč pričeli z izgradnjo nove večje delavnice in parkirnih prostorov.

„Se to je treba povedati,“ je ob koncu dodal vodja temeljne organizacije Avtopark Ljubo Benetek, „da



Vlado Kolšek vodi mehanično delavnico

nične delavnice, je bil naš prvi mehanik, prišel pa je v letu 1969. Dve leti pozneje smo postavili prve garaže, kjer danes popravljamo avtomobile. Skratka, vedno več nas je bilo in vedno več smo vozili.“

Marca leta 1976 so v Gorenju ustanovili tozd Avtopark, ki je takrat štela 106 zaposlenih. Danes jih je že preko dvesto, med njimi 106 viličaristov, 49 šoferjev in 25 mehanikov. Vozijo pa 48 tovornjakov, 36 osebnih avtomobilov, 32 viličarjev in nekaj ostalih specializiranih vozil. Osnovno dejavnost, ki jo opravlja temeljna organizacija Avtopark, bi v nekaj



Ljubo Benetek — vodja tozd Avtopark

smo zelo zadovoljni tudi z delom naših samoupravnih organov oziroma družbeno političnih organizacij. Upoštevati moramo namreč dejstvo, da je velik del naših delavcev stalno odsoten, saj pridejo v tovarno le enkrat tedensko, viličaristi pa na primer težko zapustijo delovno mesto. Kljub temu pa lahko ugotovimo, da smo hitri in učinkoviti, ko je treba samoupravno odločiti in se dogovarjati.“

J. KRAJNC

Lesna se še ni rešila vseh težav

Z zastarelimi delovnimi napravami in preživeto tehnologijo je težko reševati probleme preteklega poslovanja — Kdaj novi proizvodni prostori

Leta 1977 je dotedanja delovna organizacija Lesna Šoštanj z integracijo postala TOZD Gradbeno industrijskega podjetja Vegrad Vele-

sanacijski program in odplačilo kreditov. Vsi zaposleni v naši TOZD si prizadevamo, da bi bili problemi preteklega poslovanja čim prej rešeni, vendar smo kljub vsem prizadevanjem letošnje leto komaj končali s pozitivnimi rezultati. Delamo namreč še vedno v zastarelih prostorih, ob zastarelih delovnih napravah, s preživeto tehnologijo.“

— Kakšen je vaš proizvodni program?

M. Primožič: „Sedanja proizvodni program je enak prejšnjemu. V naših obratih razrežemo iglavce, izdelujemo stavbeno pohištvo, v naši sestavi je tudi embalažnica, ki pa bo kmalu prešla v TGO Gorenje.“

— In kakšen je vaš razvojni program?

M. Primožič: „Naš razvojni program še kljub prizadevanju kolektiva ni izoblikovan. Predvsem bo v prvi vrsti najprej potrebno najti primerno lokacijo za nove proizvodne prostore. Stari ležijo namreč na ogroženem področju in je vsaka investicija za obnovo teh neupravičena. Naši proizvodni prostori pa so, lahko trdim, v nemogočem stanju.“

— Koliko je zaposlenih v naši TOZD?

M. Primožič: „Trenutno je v naši TOZD zaposlenih 165 delavcev, vendar se bo število kmalu zmanjšalo, saj odhaja nekaj delavcev v nov obrat v Embalažnico Gorenja. Za te proizvodne prostore pa smo dolga leta tudi mi vlagali precejšnja sredstva.“

MIRA TAMŠE

Potrebno več delovne sile

DES TOZD Elektro Slovenj Gradec ima svojo enoto tudi v Velenju. Visoka izobrazbena struktura zaposlenih. Ni novega kadra. Nova razdelilna transformatorska postaja trikrat močnejša od dosedanje.

38 delavcev zaposlenih pri DES TOZD Elektro Slovenj Gradec, enota Velenje, noč in dan skrbi za to, da ima velenjska občina nemoteno preskrbo z električno energijo. Verjetno se nanje niti ne spomnimo, kvečjemu 15. v mesecu, ko pridejo kasirati tokovino, ali pa kadar zmanjka elektrike. Pa še takrat si mislimo o njih vse prej kot kaj lepega. Ne zanima nas kje delajo, v kakšnih pogojih in kako delajo. Od njih zahtevamo samo eno: nemoteno preskrbo z električno energijo. Mi pa smo jih pred kratkim obiskali in radi so spregovorili o svojem delu.



Težko dobimo kvalificirano delovno silo

„Naš TOZD Elektro Slovenj Gradec, katerega enota smo tudi mi, ima v oskrbi Meziško, Mislinjsko, Šaleško in Dravsko dolino. Med njimi je prav gotovo med največjimi po številu odjemalcev in po porabljeni električni energiji, prav Šaleška, saj imamo tukaj preko 11.000

drobnih in pa 15 velikih odjemalcev, med katerimi sta največja TGO in pa REK. Ti skupaj porabijo okrog 122 MWh električne energije letno, kar je polovica vse porabljene energije na našem območju. Tako ima naša enota v Velenju v upravljanju razklopno transformatorsko postajo z močjo 110/20 Kw, 40 MVA, preko 100 km visokonapetostnih in 500 km nizkonapetostnih vodov in 94 transformatorskih postaj,“ nam je za začetek povedal vodja območja Stane Šrot.

„Drugače pa se kot vsako podjetje tudi mi srečujemo z različnimi težavami. Naš največji problem je prav gotovo delovna sila, ki jo zelo težko dobimo. Vzrok za to so prav gotovo nizki osebni dohodki, ki jih prejemo naši delavci. Kot drugi vzrok pa bi navedel težavno terensko delo in zaradi tega se pojavljajo mnoge poklicne bolezni, predvsem revma. Upam pa, da bomo z boljšo kadrovsko politiko tudi problem delovne sile, predvsem kvalificirane, uspešno rešili.“

Kaj pa načrti? „Prav gotovo je naš največji načrt na področju investicij izgradnja nove razdelilne transformatorske postaje v Pesju, ki bo kar trikrat močnejša od dosedanje. Poleg postaje bomo zgradili tudi nove upravne prostore, kajti sedanjim so že pretesni. Vrednost te investicije znaša 70 milijonov dinarjev. Poleg tega imamo v srednjeročnem načrtu do leta 1980 v planu tudi izgradnjo 26 napajalnih postaj z vsemi priključki. To je kar 50 % vseh investicij, ki jih ima v načrtu naš TOZD na celotnem območju.“

D. B.

Šuštar nočem bit'

Zaskrbljujoč položaj v katerem so se znašle nekatere služnostne obrti. Potrebna širša družbena pomoč. Trenutno sta v velenjski občini samo dve delavnici in en čevljarški servis. Do leta 1980 potrebnih še 6 delavnic, oziroma 40 zaposlenih čevljarjev.

Ze večkrat smo v našem tedniku razpravljali o problemu služnostne obrti, predvsem čevljarstva. Zadnji članek o tem, objavljen je bil v začetku leta, smo končali z ugotovitvijo, da se je vsa stvar le začela pomikati z mrtve točke. Ker pa nas je zanimalo, kako daleč je že prišla, smo se zopet odpravili v čevljarstvo delavnico Alojza Jagodiča in pa v čevljarški servis v pritličju Name. Da pa bi bila slika popolnejša, smo se pogovarjali tudi z Ivom Gorograncem, predsednikom združenja samostojnih obrtnikov občine Velenje in Ivanom Kolarjem, načelnikom odseka za gospodarstvo pri občinski skupščini.

Ko smo vstopili v čevljarstvo delavnico Alojza Jagodiča na Celjski cesti 69, nas je pozdravil napis: Do na-

tukaj v Velenju zagotovil minimalne življenjske pogoje: naprimer sobo in prehrano ter seveda vajeniško nagrado. S pomočjo širše družbe bi ta problem prav gotovo rešili in kader bi bil za nekaj nadaljnjih let zagotovljen. Tako pa v tem poklicu vstrajamo samo še tisti, ki smo res zaljubljeni v čev-



Ivan Kolar: Zavedamo se, da smo storili premalo...

ljarstvo. Saj je po naših delovnih organizacijah mnogo čevljarjev, vendar se nihče noče lotiti samostojne obrti. Vsak namreč ve, da bi se takoj utopil v davkih in drugih dajatvah. Če bi tukaj priskočila na pomoč širša družbena skupnost z različnimi olajšavami, bi stvar verjetno bila čisto drugačna. Človeku je treba pustiti da splava, šele potem lahko kaj zahtevamo od njega. Dokler pa te pomoči ne bo, pa sem prepričan, da se problem male služnostne obrti v Velenjski občini ne bo rešil.

Vidimo torej, da se stanje v tej delavnici ni kdove kako izboljšalo. Odpravili smo se še v Namu, kjer so ob našem prvem obisku delali samo v eni izmeni. Kako pa je danes?

Tukaj lahko rečemo, da se je stanje izboljšalo. Zaposlena sta namreč dva delavca, tako da je servis odprt ves dan. Dnevno izvršijo 50 do 60 popravil, s tem pa približno zadostijo povpraševanju. Seveda so to samo manjša popravila, ki ne zahtevajo veliko časa. Prav tako se ne ukvarjajo s šivanjem, ker za to nimajo potrebnih strojev in pa prostorov.

Zavili smo tudi v pisarno Združenja samostojnih obrtnikov, kjer nam je predsednik Ivo Gorogranc povedal naslednje: „Naše društvo se že dolgo zaveda tega problema. Ni pa samo problematično čevljarstvo, tukaj je namreč še več deficitarnih obrti, kot na primer šiviljstvo in krojaštvo. Že dolgo delamo na tem, da bi ta problem rešili, vendar povsod naletimo na gluha ušesa. Ljudi, ki bi opravljali to obrt bi še našli, saj se je na naš poziv za razgovor o možnostih za začetek obrti javilo tudi nekaj takšnih, ki bi se ukvarjali s čevljarstvom. Vendar se takoj ustavi, ko začnemo iskati lokal. Hišni sveti namreč niso pokazali niti trohice razumevanja, pa tudi privatniki raje ponudijo svoje prostore recimo frizerju, kot pa čevljarju. Vsak se namreč boji ropota, ki bi v delavnici nastajal, čeprav sam ne verjamem, da je to

tako velika ovira. Rešitev za ta problem je po mojem več. Tako naše združenje pripravljamo široko akcijo, s katero bi radi dosegli to, da bi bile vse deficitarne obrti oproščene dajatev za SIS, razen dajatev za socialno in pokojninsko varstvo. Napravili bomo tudi izračun, koliko bi bile te SIS denarno oškodovane, čeprav pa bi občani po drugi strani s tem veliko pridobili. Upamo, da bo naša akcija naletela na širšo družbeno pomoč in razumevanje, ter da bo tako storjen prvi korak za rešitev deficitarne, torej služnostne obrti.“

Ivan Kolar, načelnik oddelka za gospodarstvo pri občinski skupščini pa je v zvezi s tem dejal: „Mi se že dolgo zavedamo položaja v kakršnem se je znašlo nekaj strok malega gospodarstva. Tako smo že v srednjeroč-



Ivo Gorogranc: Problem ni samo v čevljarstvu...

nem programu razvoja malega gospodarstva predvideli nekatere ukrepe, ki naj bi problem rešili. V načrtu imamo izgradnjo obrtniške hale na Selah, vendar še sedaj nismo začeli z izdajo. Poleg tega smo zavzeli tudi sklep, po katerem je dovoljena gradnja stanovanjskih blokov v soseskah le, če se v projektih za to izgradnjo predvidijo v pritličnih ali kletnih etažah prostori, ki bodo namenjeni otroškemu varstvu ali služnostni obrti, trgovski dejavnosti ter dejavnosti hišnih svetov in KS. Zavedamo pa se tudi, da smo konkretnega storili zelo malo in da je zadnji čas, da te primere spravimo z mrtve točke.“

Na koncu lahko torej ugotovimo, da se vsi zavedajo položaja v katerem se je znašla služnostna obrt. Vsi smo si tudi edini, da brez nje ne gre in da je potrebno storiti vse, da se stanje izboljša. Ko pa se je treba čemu odpovedati ali seči v žep, pa po navadi vsi odmaknemo roke in se obrnemo v stran. Na tak način pa problem še dolgo ne bo rešen. D. B.



Le še malo idile na hmeljiščih

Zaključek letošnje hmeljske sezone — Pridelek nekoliko boljši od lanskega — Na področju poslovne enote v Šmartnem ob Paki le še pet kooperantov obira ročno

Letošnji hmeljski beri prav v teh dneh odštevaajo zadnje ure. Na hmeljiščih po Sloveniji padajo poslednje sadike in če je verjeti napovedim, bo letošnji pridelek marsikje občutno boljši od lanskega. Kljub temu pa vsako leto v tem času znova in znova ugotavljamo, da se hmeljske površine vedno bolj krčijo in da je hmeljarjev iz leta v leto manj. Tudi v naši dolini je tako, vzroke pa smo že večkrat ugotovili. Cena hmelja je razmeroma nizka, stroški pridelovanja pa visoki. Poleg tega pa je hmelj rastlina, ki zahteva skozi vse leto veliko dela, nege in pozornosti. Če k temu prištejemo še tveganje z vremenom, ki kaj hitro lahko osiromaši letino, potem je že bolj razumljivo, da bleščeci vzdevek „zeleno zlato“ vse bolj izgublja svoj sijaj. Pa vseeno hmelj avgustovske dni tu in tam še naredi živahne. Ne tako in toliko kot nekoč, malo pa vendarle. Čeprav je ropot obiralnih strojev že skoraj povsod zamenjal prešerno petje in kramljanje obiralcev pa je na redkih hmeljiščih idilika še prisotna. „Navada je železna srajca“ pravijo nekateri, ki jih, ko grenko zadiši po hmelju, kar samo sili k obiranju. Prav s takimi smo se pogovarjali pred dnevi na hmeljišču Staknetovih v Paški vasi, ki je eno redkih, kjer se hmelj še obira ročno.

„Letos imajo le še osemsto sadežev hmelja“, je pripovedovala gospodinja Alojzija Stakne. „Lani smo imeli sto sadežev več, vendar pa smo tisti del hmeljišča, kjer je hmelj še rasel na lesenih drogih, raje opustili. Letos je dokaj lep pridelek, čeprav smo morali pristriči vrhove in je zaradi tega manj panog. Lahko pa rečem, da se čez leto kar dobro namučimo z njim, zlasti, ko je na vrsti škropljenje. Pri takem opravilu moramo biti prisotni najmanj štirje,

to pa je pri nas kar težko izvedljivo. Že letos smo hoteli s hmeljem popolnoma prekiniti, pa smo ga na prigovarjanje hčerke Bernarde le še obdržali. Naslednje leto pa ga bomo najbrž opustili in poskusili s koruzo. Čež kako leto pa bomo morda začeli z novo sorto, se veda, če bodo tudi mladi navdušeni za to.“



Marija Azman je včasih sama gojila hmelj, še danes pa ga rada obira

Kot je povedala Alojzija Stakne, pri njih ni problem dobiti obiralcev. Kar sosedje pridejo in s skupnimi močmi opravijo s hmeljem. Tudi z njimi je stekel pogovor in družno so ugotovili, da jim obiranje hmelja predstavlja kar prijetno opravilo in da bi jim brez tega najbrž bilo dolgčas. Ivanka Zajec, Marija Slokan, Ivanka ter Martina Podjavorske in najstarejša med njimi 76-letna Marija Azman so nam povedale, da je obiranje včasih potekalo povsem drugače, bolj živahno in veselo pa tudi utrip njihovega kraja je v času obiranja hmelja močno poskočil.

Ta ugotovitev velja tudi za celotno območje krajevne skupnosti Šmartno ob Paki, kamor je nekoč prihajalo kar precejšnje število obiralcev. O današnjem stanju hmelja na tem področju nam je pripovedoval

Franc Dobnik, vodja tukajšnjih poslovne enote temeljne organizacije Kmetijstvo iz Soštanj. „Letos smo v lastni proizvodnji obdelovali 7 hektar hmeljskih površin, v kooperaciji pa 9 hektarov. Za primere naj povem, da smo lani površine skrčili skupno za hektarov. Za potrebe lastne proizvodnje smo pred leti rodbivali več kot dvesto obiralcev, največ iz Hrvaškega gorja. Ker pa so stroški tak obiranja bili previsoki, se pred štirimi leti kupili dva staja, enega za naše potrebe, drugega pa za potrebe kooperativ. Cena hmelja bo letos nekoliko bolj ugodna, vendar ne tako, da bi naši kooperanti ponovno širili proizvodnjo hmelja. Za kilogram suhega hmelja bodo letos dobili 55,37 dinarjev, stroški znašajo, ki jih bomo morali plačati pa znašajo 10 dinarjev za hektar. Ti podatki veljajo za sorto Go'lding, ki nas prevladuje. Ugotoviti lahko, da bo letošnji pridelek približno 1600 kilogramov na hektar, kar je 25 odstotkov kot lani. Vreme letos sicer na hmelja ni bilo najbolj naklonjeno, zlasti razpored toplotne padavin, zato je sprva kazalo manj ugodno letino. V zadnjih juljskih in prvih avgustovskih dneh pa je hmelj nadoknadil zamujeno, tako da smo končnimi rezultati letošnje hmeljske proizvodnje lahko zadovoljni. Razmišljati pa bomo morali o tem, da posodobimo in razširimo sušilne kapacitete, ki so že zdavnaj zastarele in primajhne. Upam, da bomo kmalu uspeli urediti tudi te objekte. Kot zanimivost pa naj omenim še to, da je med našimi kooperanti le še pet takih, ki hmelj obirajo ročno. Povsod drugje je obiralce že zamenjal stroj.“

J. KRANJEC

Živi s čebelami

Uspešen čebelarški krožek na podružnični osnovni šoli v Ravnah — Franc Pečovnik eden največjih čebelarjev v naši občini — Čebelarstvo zahteva celega človeka

V celodnevni šoli imajo svobodne dejavnosti poleg rednega izobraževalnega dela izredno velik pomen. Učenci se pri tej dejavnosti ukvarjajo s tistimi področji, ki jih še posebno zanimajo. Pri tem pa so šolam še posebno dobrodošli zunanji sodelavci, ljudje, ki posamezne dejavnosti poznajo bolje kot učitelji. Poleg tega pa učenci zunanjega sodelavca lažje sprejmejo kot sebi enakega in se na ta način ustvarijo bolj pristni odnosi. Učenci se pri takšni uri sprostitjo in tako je tudi dosežen namen svobodnih dejavnosti. Žal pa šole težko dobijo ljudi, ki so pripravljeni nekaj ur na teden stopiti v razred.

Na podružnični osnovni šoli v Ravnah je lansko leto zaživel čebelarški krožek, katerega vodi Franc Pečovnik. Učenci so bili navdušeni, še posebno zato, ker jim je vodja krožka podaril panj in tako so vsako uro, ko je bil na urniku čebelarški krožek, skrbeli za čebele, seveda pa so tudi teoretično spoznavali čebelarstvo.

Vseh trinajst učencev, ki so obiskovali krožek v začetku ni bilo najbolj navdušeno nad čebelarstvom, po enem letu pa so vsi že kar pravi čebelarji in gojenje čebel ter pridobivanje medu jim je v veliko veselje. Seveda pa bo njihovo delo v letošnjem šolskem letu še zanimivejše in pestrejše. Skrbeti bodo morali kar za šest panjev. Poleg tega, da jim jih je podaril Franc Pečovnik, so dobili še dva panja od Medeksa iz Ljubljane, kateri jim je za boljše delo podaril tudi pet čebelarških klubov. Opremljeni so torej zelo

dobro, tisti, ki so bili člani čebelarškega krožka že lani tudi že veliko znajo, tako da bo delo čebelarškega krožka v tem šolskem letu še uspešnejše, poleg tega pa bodo z medom, ki ga bodo pridelali popestrili tudi šolsko prehrano.

Franc Pečovnik je eden največjih čebelarjev v naši občini, saj je v njegovem čebeljaku preko sto panjev. Čebelar je bil njegov oče in on se je pričel že kot osemletni deček zanimati za čebele. Že v tistih časih je imel po dva panja čebel za katere je sam skrbel. Njegovo zanimanje za čebele pa je z leti rastle in danes pravi, da brez čebel sploh ne bi mogel živeti.



Franc Pečovnik: Brez čebel ne bi mogel živeti

Franc Pečovnik je imel težko življenje. Do okupacije je živel na kmetiji pri očetu, ko pa se je pričela vojna je moral kot sedemnajst leten fant v nemško vojsko. Ko je zbolel so ga za nekaj časa poslali na do-

pust, ta čas pa je izkoristil, da se priključil partizanom. V partizanskem skupaj z bratom Ivanom, prišli čila pa sta se XIV. diviziji, kasneje pa sta bila v IV. učarni Gubčevih gadi. Francev brat Ivan je padel na njegovih očmi, kar je bil zanj hud udarec, Franc pa je bil tudi trikrat ranjen in sicer tik predi celcem vojne zelo hudo, tako da je nekaj mesecev zdravil. Rane pa niso pustile posledice. Franc Pečovnik vojni invalid in se ni mogel zaposlati pa je vse svoje življenje posvetil čebelarstvu. „Če hočeš biti dober čebelar“, je pripovedoval, „moram ti zelo veliko znati. Kljub temu, skrbno preberem vso strokovno čebelarstvo literaturo, ki jo dobim in sem naročen na revije in venski čebelar, katero preberem prve do zadnje strani, poleg tega imam v čebelarstvu že dolgo prakso, pogosto naletim na tiste, ki jih komaj znam rešiti. Delo v čebelarstvu res ni zanimivo naporno vseeno nikakor ne morem reči, da lahko. Terja mnogo potrpežljivosti dela, zato je lahko uspešen čebelar samo tisti, ki se čebelarstvu posveti in ki ima do čebel tudi volje.“

Franc Pečovnik je Medek kooperant in proda tej delovni organizaciji okoli 1500 kg medu. Proga proda tudi prijateljem in sosedom. Letos pa pravi, da je bila lani slaba letina, saj bo kooperiral le 1000 kg medu. In kaj pravi, o kvaliteti svojega medu? „Trudim se, da bila kvaliteta kar najboljša, zato je potrebno znati čebele krmiti. Če je potrebno pobrati še kakšne čebele krmim s sladkorjem, ker v katerega pride sladkor ni tako tiliten.“

Franc Pečovnik torej živi s čebelami. V zelo veliko veselje pa mu tudi vodenje čebelarškega krožka osnovni šoli Biba Roček, podružnice Ravnne, saj bo tako svoje znanje prenesel na mladi rod.

MIRA TAMAR



Nama Velenje: Opravljamo samo manjša popravila

daljnjega ne sprejemam v popravilo starih čevljev. Tukaj že ne bo nič smo pomislili. „No tako hudo že ni,“ nam je zagotovil lastnik delavnice. „Včasih že še vzamem kakšne čevlje v popravilo, kajti nerad vidim, da gre stranka nezadovoljna iz moje delavnice. Sprašujete kje so vzroki? V zadnjem času se ukvarjam samo z ortopedijo, ki je mnogo bolj donosna. Le tako lahko namreč plačujem vse obveznosti in dajatve. S samim krpanjem in šivanjem čevljev pa tega ne bi zmozel. Kot sami vidite, imam samo enega zaposlenega. Imel sem sicer že dva, pa se je eden poročil in se odselil v Mur-



Alojz Jagodič: Zaman iščem vajenca...

sko soboto, ker pač tukaj ni imel rešenega stanovanjskega problema. Tudi mladi so spoznali, da je kruh v tem poklicu zelo težko zaslužen. Zato sedaj pred začetkom novega šolskega leta zaman iščem vajenca. Drugod, recimo na Kozjanskem bi se vajenci še dobili, vendar nisem v stanju, da bi jim

V Šmihel' pa eno kajžico "mam

Mozirski lovci odprli novo lovsko kočo na Konečki planini nad Šmihelom. Pobratenje z lovci iz Rogatca.

Nedelja, 27. avgusta 1978 bo mozirskim lovcom prav gotovo ostala v zelo lepem spominu. Na ta dan je namreč njihovo skoraj triletno delo obrodilo zelo lep sad – novo lovsko kočo. Res, skoraj tri leta so že pretekla od trenutka, ko so začeli prvo lopato za nove temelje. Pravzaprav bi morali reči tramp, kajti teren je bil takšen, da si z lopato nisi mogel skoraj nič pomagati. Vendar te prve težave na katere so naleteli, mozirskim lovcom niso vzele poguma. Nasprotno, še z večjo nemo so se zagrizli v delo in uspeh ni izostal.

V nedeljo Konečka planina nad Šmihelom pri Mozirju ni bila več sama. Medse je sprejela lovce, njihove svoje in mnoge goste, med katerimi naj omenimo predvsem lovce iz Rogatca, katerimi so mozirski lovci ob tej priložnosti podpisali listino pobratjenja. Kljub naporom, ki so jih pretrpeli lovci, ki so gra-

dili to kočo, so bili vsi prešerno nasmejani. Pozabljenih je bilo preko 4000 udarniških ur, pozabljenih je bilo nešteto žuljev, ostal je samo še spomin in pa seveda lepa nova lovsko koča, sen vsakega lovca. Na travniku pred kočo se je zbralo kakšnih 200 ljudi, katerim je prvi spregovoril Franjo Gerdina, predsednik lovske družine Mozirje. Na kratko je opisal potek gradnje in verjetno ne bo odveč, če tudi mi povemo, da je bilo potrebno prenesti preko 50 ton raznega gradbenega materiala skoraj uro hoda. Veliko so k temu pripomogli tudi bosanski konjički in trije osli, še vedno pa so morali lovci na svojih plečih prenesti preko 12 ton materiala. Posebno pa se je zahvalil kmetu Konečniku, ki je odstopil zemljišče, poleg tega pa je daroval ves les, ki je bil potreben pri gradnji. V zahvalo so mu lovci odstopili eno od sob v koči, ki jo bo uporabljal v

poletnih mesecih, ko pripelje na Konečko planino živino na pašo. Zbrane je pozdravil tudi Zvone Vidic, predsednik zveze lovskih družin Celje v imenu planinskega društva Mozirje pa je spregovoril Janez Zagar. Kočo je odprl in predal ključne njenemu oskrbniku pokrovitelju te proslave, generalni direktor SOZD Gorenje Ivan Atelšek.

Lovcem je zaželel še veliko delovnih uspehov in pa Dober pogled. Po slovesni otvoritvi koče je nastopil svečan trenutek podpisa listine o pobratenu z lovsko družino Rogatec. Lovci obeh družin že dolga leta tesno sodelujejo, to uspešno sodelovanje pa so kronali s podpisom tega akta.

Po tem svečanem delu pa je bilo na vrsti lovsko tekmovanje v streljanju na glinaste golobe in pa v streljanju na tarčo smjaka. Zmagovalca je čakala lepa nagrada – dovoljenje za odstrel gamsa.

Kot je pri lovcih to že v navadi, so poskrbeli tudi za dobro jedajočo in pijačo. Lovski golaž, vino, pivo in še kaj je bilo na voljo udeležencem pristne lovske zabave, ki se je nadaljevala tja do poznega popoldneva.

D. B.

NOVI PROSTORI ZA UPOKOJENCE

V nedeljo, 3. septembra, bo preko 260 članov društva upokojencev iz Šmartnega ob Paki počastilo pomemben delovni dogodek. V uporabo bodo dobili sodobno urejene klubske prostore, ki v njihovem nadaljnjem delu nedvomno pomenijo pomembno prelomnico. Gre za večjo klubsko sobo z bifejem in kletjo ter pisarno, v kateri bodo uradovali skupaj s krajevno organizacijo Združenja zveze borcev NOB. Klub upokojencev, ki so ga uredili v stavbi, kjer je sedež krajevne skupnosti in kjer je še pred nedavnimi bila zdravstvena postaja ter prostor za delo družbeno političnih organizacij, društev in krajevne skupnosti, so v veliki meri opremili in obnovili z lastnimi sredstvi ter visokim številom prostovoljnih delovnih ur. Znamenit delež k temu pa je prispevala tudi Zveza društev upokojencev SRS. Zelja članov društva upokojencev iz Šmartnega ob Paki je, da bi kmalu uspeli urediti tudi park v neposredni okolici. Sicer pa se bodo v svojem novem klubu lahko zbirali vsako sredo od 7. do 22. ure, soboto od 14. do 22. ure in nedeljo od 8. do 12. ure.

V klubu bodo med drugim gojili najrazličnejše oblike družabnega življenja, sobotne večere pa bodo namenili predavanjem in pogovorom.

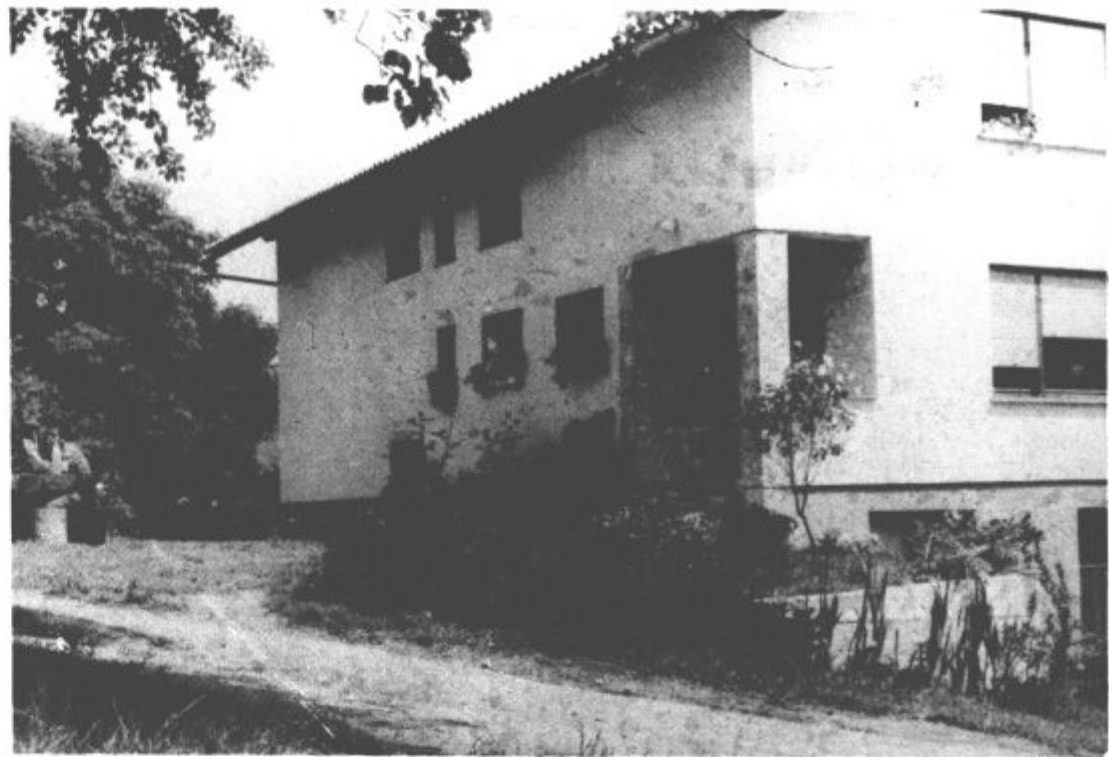
Za svečano otvoritev kluba upokojencev, ki bo v nedeljo 3. septembra, so pripravili tudi priložnostni kulturni program, v katerem bodo sodelovali domači pevski zbor in mladi recitatorji, začel pa se bo ob 15. uri popoldne.

J. KRAJNC

Še letos 2 gladka kilometra

Nevezdržno je bilo stanje ceste v dolžini slabih dveh kilometrov iz Grušovelj do Bočne. Skoraj ni bilo mogoče prepeljati jam z osebnim avtomobilom. Cesta, ki je včasih služila le nekaj kmetom in za potrebe izkoriščanja gozda, je postala zelo važna povezava med Gornje Savinjsko in Zadretjem. Krajanji z obeh strani so uspeli posodobiti cestišče iz Bočne do otoka ter iz Grušovelj do Homc že pred dvema letoma. 1800 m cestišča je ostalo nevzdrževano, velika frekvenca tovornjakov in traktorjev pa je opravila svoje. Glavni porabnik te „zveznice“ je gotovo postalo komunalno podjetje iz Mozirja, ki ima prav na polovici poti z obeh strani občinsko odlagališče odpadkov.

Krajanji so uvideli, da brez temeljite konstrukcije cestišča ne bo mogoče urediti, zato so pristopili v širšo akcijo za posodobitev ceste. Finančna konstrukcija je izkazala, da bo potrebno poleg veliko ur prostovoljnega dela, zbrati še 150 starih milijonov dinarjev.



Domačija je lepa, okolje še bolj

Za kmečki turizem premalo rok

Tako vsaj zaenkrat menijo pri Janku v Zavodnjah – Ko sin pride iz vojske bomo pa morda začeli

Če na cesti od Zavodnji proti Slemenu pri občestnem kamnu številka 44 zaviješ levo, te bo pot skozi gozd kaj kmalu privedla k Janku, kot kmetiji v okolici pravijo po domače.

Na lepi sončni legi stoji domačija, ki bi ji lahko zavidal marsikateri trden kmet. Sicer pa je Ivan Glasenčnik prav takšen. Nič kaj mu ni bilo v živ-

Kmetija, ki meri 30 hektarov in ima 9 hektarov obdelovalne zemlje, je vzorno urejena. V hlevu je 25 glav živine (pitanec), ob našem obisku pa so ga ravno oblagali s ploščicami. Bolj čisto bo, pravijo, in tudi manj dela. Tudi svinjak ni prazen, 16 prašičev pa zadošča za domače potrebe in še za prodajo ostane precej.

Nova, velika in sodobna hiša priča, da delo in znanje tudi na kmetih obrneta marsikateri dinar.

Za preusmeritev kmetije so se pri Glasenčniku odločili pred 4 leti. Takrat jim je kmetijska zadruga omogočila pridobitev kreditov z ugodnimi kreditnimi pogoji. Že zunanji videz kmetije kaže, kako prav so se odločili.

„In začeli smo skoraj iz nič,“ pravi Jožefa, Ivan pa pritegne: „Da, ko smo leta 1951 prišli sem, je bila na posestvu le stara hiša. Gospodarsko poslopje pa je zgorelo.“

Kot dobra gospodarja sta se najprej lotila gospodarskega poslopja. Z leti je kmetija rasla in spreminjala podobo, zabrnili so prvi stroji, življenje pa je postalo bolj obetavno.

Danes je že vse tako spreminjeno, da komaj še pomnijo stare tegobe in le v besedah „Ko bi videli, kako je bilo včasih“, je čutiti malo trpkosti in

bolečine. Pa saj tudi ni prav, da bi človek veliko tožil, kadar gre dobro.

„Kar urežite“, pravi domačin in mi si ne damo reči dvakrat ter izkoristimo gostoljubje obogateno z domačimi salamami in „tolkcem“.

„In kmečki turizem?“ pobaramo.

„Imava dva sinova in hčeri,“ pravi Jožefa, „kmetijo pa bo prevzel najmlajši. Ko pride iz vojske, bomo morda pričeli. Brez njega pa ne gre. Premalo rok je pri hiši za takšno delo.“

Velika, lepo opremljena hiša torej čaka. Tu in tam semkaj že zaide kakšen popotnik. Dve sobi sta na razpolago, dve bodo še uredili. Vojska ko kmalu mimo in takrat – no, spet bo treba pošteno pljuniti v roke.

B. Z.

KAM PLOVEMO?

Vsi tisti, ki s svojimi najmlajšimi kdaj pa kdaj zaidete na osrednje velenjsko otroško igrišče, ste se že prav gotovo privadili ob pogledu na zanemarjene igralne rekvizite. Najbolj zbodejo prazna stojala za gugalnice. Otroci, ki še zaidejo na igrišče, čakajo v vrsti, da bi se lahko zagugali na edini gugalnici poleg opuščene avtodroma. Kaj počno pristojni občinski organi, ki bi lahko poskrbeli vsaj za tiste naprave, v katere otrokom ni treba metati srebrnih kovancev?

Ali bomo pustili propadati tudi naše otroško igrišče?

S. A.



Podpis listine o pobratenu z lovci iz Rogatca



Material za novo kočo so morali znositi. Pomembno vlogo pri tem imeli tudi osli.



Včasih življenje tu ni bilo tako lepo

ljenju danega, ampak je vse moral z delom, trdom in v znoju iztrgati iz sicer lepe hribovske zemlje. Pri delu mu je pomagala žena Jožefa in kasneje tudi otroci, ki so danes že odrasli, vsak po svoje zakorakali v svet. No, vsak ravno ne. Najmlajši bo ostal na kmetiji. Pa še on mora najprej odslužiti vojaški rok, ki se mu vedno bolj približuje.



Začeli smo skoraj iz nič



Presenetili Mercatorja

Nogometaši velenjskega Rudarja so v obdobju štirih dni kar dvakrat igrali z novincem v drugi zvezni nogometni ligi zahod-ljubljanskega Mercatorjem. Najprej finalno pokalno tekmo za področje Slovenije, katero so izgubili z rezultatom 1:3, nato pa v nedeljo še prvenstveno srečanje drugega kola, katero so dobili z rezultatom 1:0.

Velenjčani so s svojo igro domačine zelo presenetili. Medtem ko so v sredo igrali dobro le prve pol ure, nato pa začeli igrati izredno neodgovorno ter nedisciplinirano in vso pozornost usmerili na prepiranje s sodnikom, so v nedeljo do zadnje minute izpolnili taktične zamisli strokovnega vodstva in se zasluženo vrnili z drugega gostovanja v jesenskem delu tekmovanja z obema točkama. Njihovo igro je najbolje ocenil nekdanji zvezni selektor jugoslovanske nogometne reprezentance Ivan Toplak, ki je bil prav tako med gledalci. Dejal je, da se lahko Rudar s takšno igro, ki jo je pokazal v nedeljo v Ljubljani, poteguje za visoko uvrstitev.

Ljubljani so že v peti minuti imeli priložnost za zadetek, ki pa je bila tudi edina. Njihov napadalec Gašperšič je pobegnil obrambi igralcev Rudarja, vendar mu je Blagus, ki je po dolgem času spet stal v vratih Rudarja na prvenstvenem srečanju in odlično branil, stekel nasproti in žogo odbil v kot. Po tej edini nevarnejši priložnosti za Merkator so na igrišču

zagospodarili igralci Rudarja. S hitrimi protinapadi so vseskozi nevarno ogrožali domača vrata. V enem izmed takšnih napadov so tudi dosegli edini zadetek srečanja.

Desni branilec Rudarja Oruč je prejel v 18. minuti žogo v bližini svojega kazenskega prostora in z njo krenil v hiter napad. Vmes je lepo preigral nekdanjega igralca Olimpije Samatoviča, ki je prišel k Merkatorju iz Olimpije in še bolje podal žogo pred nasprotnikova vrata.

Domači branilec je nespretno posredoval, žoga prišla do Buškoviča, ki jo je poslal v levi spodnji kot domačega vratarja Popoviča. Po tem zadetku nogometaši Rudarja niso popustili, ampak so še naprej nevarno ogrožali nasprotnikova vrata in si tudi ustvarili še nekaj priložnosti za zadetek. Sredi drugega polčasa je Vlajič, ki je zamenjal poškodovanega Miljkoviča, z lepim strelom že premagal domačega vratarja, vendar je kapetan Merkatorja Zupančič s same gol črte izbil žogo nazaj v polje.

Zmaga Rudarja je več kot zaslužena. Veliko oporo pa so imeli tudi v svojih zvestih navijačih, ki se jih je zbralo na tribuni več kot navijačev Merkatorja.

V nedeljo bodo nogometaši Rudarja, prvič zaigrali v tej prvenstveni sezoni pred domačim občinstvom. Njihov nasprotnik bo moštvo Spartaka iz Subotice.



15 ODLIČIJ ZA ATLETE VELENJA

Na minulih republiških prvenstvih za starejše in mlajše mladinske konkurence, ki so bila v Kranju in Celju konec preteklega tedna, so mladi atleti Velenja dosegli lep uspeh. Skupaj so zbrali kar 15 odličij: tri prva mesta, štiri druga in osem tretjih. Med mlajšimi mladinci se je najbolj izkazal Meh, pri mladinkah Jugova, pri starejših mladincih Miklavžina, pri mladinkah pa Jeromljeva.

Njihovi rezultati: Mlajši mladinci - 100 m 3. mesto Meh 11,5, 200 m - 4. mesto Meh 24,3, 3000 m 2. mesto Urh 9:06,2, 300 m ovire: 5. mesto Fijavž 44,4, 4 x 100. 4. mesto štafeta Velenja, 47,1 hoja 10 km: 1. mesto Makovšek, 52:33,6, 5. Preložnik 1.00,57,3, višina: 3. mesto Vidali 180 daljava: 1. mesto Meh 632, palica: 5. mesto Luzar 280, troskok: 4. Pungartnik 11,44, Koplje 3. mesto Jug 52,02; mlajše mladinke - 80 m ovire 3. mesto Jug 12,8, 6. mesto Slatinjek 13,7, 4 x 100 m. 5. Velenje 54,3, koplje: 5. Slatinjek 23,52, disk: 6. Tržan 19,34. Starejši mladinci: 1500 m 2. mesto Miklavžina 3,58,9, 5,000 m 1. mesto Miklavžina 14,52,7, hoja 10 km: 2. mesto Dragojlovič 54,51,3, starejše mladinke: 100 m 6. mesto Majhen 13,5, 200 m 4. Sluga 27,0, 800 m: 3. Jeromelj 2,20,3, 4. Praprotnik 2,22,5, 1500 m: 2. Jeromelj 4,48,4, 3. Praprotnik 4,52,0, 4 x 400 m: 3. mesto štafeta Velenja 4,21,4, daljava: 5. Drolc 459, 6. Majhen 451.

Neprekinjeno igrali rokomet petdeset ur

V preteklih dneh, ko so plavalci kot za stavo podirali svetovne rekorde na prvenstvu v Zahodnem Berlinu, smo bili tudi v raznih krajih Slovenije priča prizadevanjem posameznim skupinam, da bi postavile rekorde v maratonskem igranju rokometu, košarke in potiskalni avtomobil. Košarkarji iz Cerkelj in Senčurja na Gorenjskem so igrali košarkarsko tekmo kar 35 ur in menda s tem postavili evropski rekord v neprekinjenem igranju košarke. Mladinci osnovne organizacije Stari trg iz Slovenj Gradca so potiskali spačka kar petdeset ur, v Zagorju pa so rokometiški tamkajšnjega rokometnega kluba igrali z ekipo Rudarsko elektroenergetskega kombinata Velenje rokomet petdeset ur. Sprva so se dogovorili, da bo srečanje trajalo „samo“ dva dni, ker pa so medtem zvedeli, da so menda v Alžiriji igrali rokometno tekmo neprekinjeno 48 ur, so se odločili, da bo njihova maratonska tekma trajala dve uri dlje. Za vsak primer. To maratonsko srečanje v rokometu v Zagorju se je začelo pretekli petek ob 17. uri in končalo v nedeljo ob 19. uri pri rezultatu 1464:1270 za domačine. Predstavniki obeh klubov so se pred srečanjem dogovorili, da bo imela vsaka ekipa 36 igralcev. Velenjčanov je prišlo precej manj, zato je bilo to maratonsko srečanje za njih veliko težje. Sodeč po rezultatu pa so se uspešno upirali domačinom, kljub temu da je bila njihova starost precej višja pa tudi precej težji so bili. V nedeljo popoldne je bila že tako manjševilna ekipa Velenje še dodatno razredčena zaradi poškodb od sicer nenamernih udarcev nasprotnika; Toda so fantje st-

snili zobe in zdržali do konca. O srečanju pa so povedali.

AVGUST OBLAK: „V dveh dneh nisem zatisnil očesa. Že prvi dan me je nekdo udaril po očesu in sem komaj gledal. Seveda je takšno srečanje zelo nepopravno. Prvi dan smo igrali celo v dežju. Naslednji dan smo

za nekaj časa dovolj. Čeprav nekateri, ki so nas gledali, znejevali z glavo kot da bi hoteli reči: saj niso normalni, pa bilo takšno srečanje vendar koristno. Najboljši preizkušnikolikšna je naša vzdržljivost.

BOJAN PODLESNIK: Morda kot drugi sem tudi sedaj ob koncu kar precej utrujen. Spal sem vsega največ



imeli srečo, da ni bilo prevroče. V petek nas je prišlo v Zagorje le 24 in smo tako imeli le tri ekipe s po osmimi igralci. Vsaka ekipa je igrala dve uri, nato pa štiri ure počivala. Vendar to sploh ni bil počitek, ker pač ni bilo miru. Kljub vsemu pa smo zadovoljni, da smo zdržali 50 ur igranja, obenem pa se zahvaljujemo domačinom za resnično dobro organizacijo.“

RUDI VODEB: „Z osemindesetimi leti sem najstarejši igralec naše ekipe; imam kar dvainvajset let več kot naš naj-

mlajši igralec. Za nas je bilo to srečanje veliko napornije kot za domačine, ker nas je bilo manj in nismo imeli toliko menjav. Že prvi dan sta se dva poškodovala, in eden je zato odšel domov, drugi pa k zdravniku po injekcijo. Sedaj imam rokomet

igram bolj rekreacijsko. Čeprav je vsak moral igrati najmanj šestnajst ur in čeprav smo igrali na čas, nam ni bilo vseeno kakšen bo na koncu rezultat.



Igrali smo, kot, da bi bilo prvenstveno srečanje. No, znati moram, da sem precej utrujen. Spal sem malo, ker radi velike utrujenosti nisem mogel zaspati.“

50 UR POTISKALI SPAČKA

Svojestven rekord so postavili mladi iz osnovne organizacije ZSMS Stari trg iz Slovenj Gradca. Konec preteklega tedna so petdeset ur neprekinjeno potiskali spačka po zapuščenih atletski stezi pri novi športni dvorani v Slovenj Gradcu. V akciji je sodelovalo dvajset mladincev. Naenkrat so avtomobil potiskali štirje, izmenjavali pa so se vsako uro. Zdi se nam, da je bil njihov lov za rekordom lažji od rokometiškega, saj so bili ob koncu v nedeljo popoldne ob 18. uri še precej spočiti, saj so zadnje kroge prevzeli v teku.

IGRE BREZ MEJA VSE BOLJ PRILJUBLJENE

„Televizijske“ igre brez meja imajo vse več ljubiteljev, zato ni čudno, da so se z njimi spoprijateljili tudi v Tovarni gospodinjstve opreme Gorenje Velenje. Pretekli petek jih je na velenjskem bazenu organizirala komisija za šport in rekreacijo v tem kolektivu. Nastopilo je kar osem ekip, med njimi tudi iz REK Velenje, KOC, in RŠC tozd EKO. Svojo spretnost so ekipe preizkušale v sedmih disciplinah. Njihova prizadevanja, da bi bili kar najbolj uspešni pri izpolnjevanju raznih nalog, seveda niso bila najbolj uspešna in so povzročila med gledalci, ki se jih je zbralo ob velenjskem bazenu izredno veliko, precej smeha.

V raznih veččinah so bili najboljši predstavniki Komunalnega centra. Zbrali so 43 točk, 2. REK 42, 3. do 4. Promet-Servis in Gorenje TGO 41, 5. Gorenje-tozd kuhinje 38, 6. Gorenje-tozd štedilniki 34, 7. Gorenje-tozd Elektronika 34, in 8. RŠC tozd EKO 20.

Zelo zanimivo je bilo tekmovanje v vlečenju vrvi. Poraženo ekipo je močnejši nasprotnik za kazen potegnil še v bazen. Nič manj smeha pa ni povzročilo hopenje s hoduljami z ene strani bazena na drugo stran.



V 18. minuti je žoga, ki jo je streljal Buškovič, iznenadila vratarja Popoviča in obležala v njegovi mreži (foto: S. V.)

Veliko pričakujejo od mladih nogometašev

V nedeljo začetek tekmovanja v SNL - Selekcija iz Šmartnega ob Paki bo nastopala močno pomlajena - Vzganjanje novega rodu nogometašev

Prvenstveni boji zveznih nogometnih ligašev so že v polnem zamahu, od nedelje dalje pa bo vroče tudi na igriščih članov Slovenske nogometne lige. Ljubiteljem športa je prav gotovo že znano, da tudi letošnja sezona prinaša s seboj nekatere novosti v sistemu tekmovanja. Tako Slovensko ligo letos sestavlja 18 selekcij, ki bodo nastopale v dveh skupinah: vzhod in zahod. Republiški prvak pa bo znan po zaključku „super lige“, v katero se bodo uvrstile po tri najboljše ekipe iz vsake skupine.

Našo tekmovalno skupnost bo tudi letos zastopala selekcija iz Šmartnega ob Paki, ki je lansko tekmovalno sezono zaključila zelo uspešno. Pred prvim prvenstvenim srečanjem (Šmartno gostuje v nedeljo v Trbovljah) smo se pogovarjali s trenerjem članske selekcije Šmartnega Ferijem Bencikom, ki je o željah in načrtih svojih mladih varovancev povedal:

„S pripravami na novo prvenstvo smo začeli 17. julija in od takrat dalje smo vadili takorekoč vsak dan ter odigrali sedem težjih prijateljskih srečanj. Največ pozornosti pri našem delu smo namenili telesni pripravljenosti igralcev, povod za to pa je bil močno spremenjen spisek nogometašev, s katerimi letos računamo. Ekipo, ki je v skoraj nespremenjeni postavi nastopala od leta 1974, in se v tem obdobju uvrščala v sam vrh slovenske lige, je namreč zapustilo kar sedem igralcev. Bili

smo sicer pripravljani na to, da bodo nekateri odšli iz kluba, nikakor pa nismo pričakovali, da bo to več kot polovica selekcije. Nov tekmovalni



FERI BENCIK - trener nogometne selekcije iz Šmartnega

sistem narekuje med drugim tudi obveznost vzganjanja kvalitetnih mladih igralcev in mislim, da smo mi to obveznost v celoti izpolnili. Trije pri nas vzgojeni igralci bodo letos nastopali v zveznih ligah (Zeleznik pri Olimpiji, Podvratnik pri Mercatorju in Klanfer pri Rudarju), trije pa so odšli v selekcijo Gornje Savinjske doline. Zato ob analizi dela lahko ugotovimo, da smo že zaradi tega

uspeli. Za našo selekcijo bo torej nastopala le peščica tistih, ki so igrali tudi lani, v glavnem pa tisti, ki so igrali za našo mladinsko selekcijo in nekateri perspektivni nogometaši okoliških rekreacijskih klubov. To pomeni, da bomo morali ponovno veliko in načrtno delati, ter na tak način ustvariti kvalitetno in homogeno selekcijo. Vsi skupaj se zavedamo, da nam to ne bo uspelo kar čez noč in da se mora ekipa vzgojiti oziroma narediti, ne pa sestaviti. Trenutno imamo 18 mladih nadarjenih nogometašev, delo z njimi pa pomeni pravi užitek, saj so polni zagnanosti in volje. To pa je tudi predpogoj za uspešno delo. Fantom bomo poleg telesne pripravljenosti skušali zagotoviti tudi čimboljšo tehnično izpolnjenost in seveda veliko tekem za pridobivanje izkušenj. Po vsem tem letos ne moremo pričakovati takih uvrstitev, kot smo jih bili vajeni v zadnjih letih, marljivo delo in volja fantov pa so dober porok, da bomo vendarle uspeli.“

Nogomet v Šmartnem ob Paki stopa torej v novo etapo dolgoročnega razvoja, katerega osnovno vodilo je načrtno in strokovno vzganjanje mladih igralcev. Pravilnost take usmeritve najbolje dokazujejo odlične uvrstitve v zadnjih sezonah nastopanja v Slovenski nogometni ligi. Zato je od generacije, ki je sedaj na potezi, prav gotovo realno pričakovati podobne uspehe morda že prav kmalu.

J. KRAJNC

vaš
obveščevalac

koledar

etek, 1. septembra – Tilen
obota, 2. septembra – Štefan
edelja, 3. septembra – Darija
onedeljek, 4. septembra – Ida
orek, 5. septembra – Lovrenc
reda, 6. septembra – Ljuba
etrtek, 7. septembra – Marko

dežurstva

DRAVSTVENI DOM VELENJE:

9. 1978 od 7. do 20. ure dr.
alter Pirtovšek
9. 1978 od 20. dr. Franc
otnik
9. 1978 do 7. ure dr. Franc
otnik
9. 1978 od 7. dr. Peter Kopi-
r
9. 1978 do 7. ure dr. Peter
opitar
9. 1978 od 7. do 20. ure dr.
ranc Kotnik
9. 1978 od 20. dr. Valter Pir-
všek
9. 1978 do 7. ure dr. Valter
irtovšek

DRAVSTVENI DOM ŠOŠTANJ:

9. do 3. 9. 1978 dr. Bogdan
lenih
9. do 5. 9. 1978 dr. Jovan
upar
9. do 7. 9. 1978 dr. Bogdan
lenih
9. do 10. 9. 1978 dr. Peter
azar

VETERINARSKA POSTAJA VELENJE:

1. do 8. 9. 1978 dipl. veteri-
ar Ivo Zagožen, Ulica Vrnja-
je Banje 7

mali oglas

PRODAM osebni avto AMI 8
tnik 1971. Mihael Potočnik,
lavni trg 2, – TUŠ – Šoštanj.
INTERESENTI za učna
esta frizerske stroke naj se
glasijo pri frizerstvu BARIŠIČ,
tapšnova 6, Celje.
NUJNO kupim rabljen be-
nski mešalec. Tel. 851-988.

UREDNIŠTVO IN UPRAVA
„NAŠ ČAS“
INFORMATIVNI CENTER VELENJE
Titov trg 2
63320 VELENJE

ZNAMKA

NAROČILNICA

Nepreklicno naročam tednik „Naš čas“ od

Posiljajte ga na naslov:

(priimek i in ime),

(ulica),

(poštna številka in pošta).

Datum.

(lastnoročni podpis)

UGODNO prodam osebni
avto NSU 1200, letnik 1970.
Ogled vsak dan v popoldanskem
času pri: Jože Katič, Šoštanj,
Partizanska 11.

PRODAM otroško posteljico.
Naslov v uredništvu.

KOZMETIČNI salon Tatjana
Kos, Kajuhova 15, obvešča ce-
njene stranke, da zopet obratu-
je od 13. do 19. ure vsak dan,
razen sobote. Vse informacije
dobite po telefonu št. 850-373
v dopoldanskem času. Pripo-
roča se za obisk.
PRODAM ORGLE CLIPER
R-6 in kitaro CITY električ-
no s tremi magneti. Cena za
oboje je 8.000,00. Srečko
Pajenk, Kajuhova 6, Velenje.

UGODNO prodam AMI 8
letnik 1972. Informacije po tel.
852-943.

kino

REDNI KINO VELENJE

1. 9. – petek ob 17.30 in
19.30 BORA, BORA – italijan-
ski film
2. 9. – sobota ob 17.30 in
19.30 KONJENICA BREZ
KONJ – ameriški vestern. Re-
žija: Joe Camp. Igrajo: James
Hampton, Christopher Connelly
3. 9. – nedelja ob 17.30 in
19.30 KONJENICA BREZ
KONJ – ameriški vestern
4. 9. – ponedeljek ob 17.30
in 19.30 ORGIJE – angleško-
nemška komedija. Režija:
Michael Vrhoven. Igrajo: Ma-
rio Adorf, Gila von Veiterhau-
sen
5. 9. – torek ob 17.30 in
19.30 ZGODILO SE JE V
MARSUSJI – mexiška drama.
Režija: Miguel Littin. Igrajo:
Gian Maria Volonte, Diana
Bracho
6. 9. – sreda ob 17.30 in
19.30 ZGODILO SE JE V
MARSUSJI – mexiška drama
7. 9. – četrtek ob 17.30 in
19.30 MADAM PIPI – franco-
ski. Režija: Jacques Besnard.
Igrajo: Bernard Blier, Michel
Serrault

FILMSKO GLEDALIŠČE –
KINO DOM KULTURE VELE-
NJE
4. 9. – ponedeljek ob 20. uri
FILMSKO GLEDALIŠČE
BEŠTJE – jugoslovanski film.
Režija: Živko Nikolić. Igrajo:
Bata Živojinović, Eva Ras

FILMSKO GLEDALIŠČE –
KINO DOM KULTURE VELE-
NJE

4. 9. – ponedeljek ob 20. uri
FILMSKO GLEDALIŠČE
BEŠTJE – jugoslovanski film.
Režija: Živko Nikolić. Igrajo:
Bata Živojinović, Eva Ras

KINO ŠOŠTANJ

2. 9. – sobota ob 19.30 BE-
ŠTJE – jugoslovanski film.
Režija: Živko Nikolić. Igrajo:
Bata Živojinović, Eva Ras
3. 9. – nedelja ob 17.30 in
19.30 ORGIJE – angleško-
nemška komedija. Režija:
Michael Vrhoven. Igrajo: Ma-
rio Adorf, Gila von Veiterhau-
sen
4. 9. – ponedeljek ob 19.30
KONJENICA BREZ KONJ –

ameriški vestern. Režija: Joe
Camp. Igrajo: James Hampton,
Christopher Connelly

6. 9. – sreda ob 19.30
MADAM PIPI – francoski. Re-
žija: Jacques Besnard. Igrajo:
Bernard Blier, Michel Serrault
7. 9. – četrtek ob 19.30
ZGODILO SE JE V MARSUSJI
– mexiška drama. Režija:
Miguel Littin. Igrajo: Gian
Maria, Volonte? Diana Bracho

KINO ŠMARTNO OB PAKI

5. 9. – torek ob 20. uri
KONJENICA BREZ KONJ –
ameriški vestern. Režija: Joe
Camp. Igrajo: James Hampton,
Christopher Connelly

KINO TOPOLŠČICA

2. 9. – sobota ob 16. uri
BORA, BORA – italijanski
film. Režija: Ugo Liberatore.
Igrajo: Boris Kustman, Gorrado
Pani

gibanje prebivalstva

ŠOŠTANJ:
Poroke: Silvester Stropnik,
rojen 1949, strojnik iz Družmir-
ja in Marija Trogar, rojena
1952, sestavljalka iz Raven.
Smrti: Ludvik Turinjek, soc.
podp. iz Javomje, star 67 let;
Josip Šuštaršič, upokojenec iz
Celja, star 79 let; Frančiška
Podlesnik, upokojenka iz Pri-
moža, stara 80 let; Anton Trat-
nik, upokojenec iz Gornjega
grada, star 87 let; Janez Naber-
žnik, socialni podpiranec iz
Gortine, star 76 let; Zofija Fri-
škovec, gospodinja iz Lokovice,

stara 50 let; Martin Potočnik,
kmet iz Raven, star 59 let; Ivan
Zapušek, upokojenec iz Strmca
star 73 let.

PLANINSKE VESTI

LUČE-LOKA POD RADUHO (120 m)

Letošnji dan planincev je že de-
seti po vrsti. Osrednja prireditvev bo
v Gornji Savinjski dolini, na planini
Loka nad Lučami, združena z otvori-
tvijsko nove planinske kočice pod
Raduho. Slednja je nov dokaz slo-
venske pridnosti, iznajdljivosti in
solidarnosti, saj je na osnovi solidnih
priprav zgrajena v pičlih sedmih
mesečih. Glavno breme je nesporno
padlo na PD Luče, v manjši ali večji
meri je prispevala tudi širša javnost.
Nova kočica premore okoli 100 ležišč
in sedežev in bo dobrodošlo zato-
čišče za vse obiskovalce Raduhe –
gore, ki je z novimi cestnimi poveza-
vami postala zelo cenjen vrh in
obenem najlažje dosegljiv slovenski
dvotisočak.

Z namenom, da bi uresničili
osnovno zamisel dneva planincev –
čini več ljudi popeljati v naravo –
vas vabimo, da se udeležite naše
akcije. Odhod iz Velenja ob 5. uri
izpred avtobusne postaje, cena pre-
voza 30 din, prijave sprejema pisar-
na PD do vključno 7. 9. 1978.

Po okvirnem programu izleta se
bomo peljali do parkirnega prostora
v Lučah, malo okrepčali in nato
nadaljevali peš proti Loki (okoli 2,5
uri zmerne hoje). Budnico v Lučah
bomo verjetno zamudili, ne pa tudi
proslave na Loki, ki se začne ob
10.30 uri.

Za kulturni program, razvedrilo,
jedačo in pijačo bo poskrbel organi-
zator, ki v slučaju lepega vremena
pričakuje vsaj 3000 ljudi iz vseh pre-
delov Slovenije.

Ce bo dober razgled in zanimanje
udeležencev, se bomo podali še na
vrh Raduhe (2062 m – 1 uro hoje)
in preko Durc, Grohata sestopali v
Solčavo.



Gasilsko društvo Ljubno slavi letos 92 let požrtvovalnega dela. Od
nedelje je bogatejše za novi gasilni avtomobil, za katerega so sred-
stva zbrali gasilci sami s prireditvami, veliko so prispevali krajani s
prostovoljnimi prispevki, nekaj pa je primaknila še širša družbena
skupnost. Po obnovljenem domu, ki so ga otvorili ob 90-letnici
društva, torej nov uspeh, ki priča o izredni dejavnosti ljubenskih
gasilcev.

ODBOR ZA ZDRUŽENO DELO

pri

LOTERIJSKEM ZAVODU SLOVENIJE LJUBLJANA, TITOVA 1/1

OBJAVLJA

prosta dela in naloge za nedoločen čas

PRODAJALCA II v poslovnem mestu v Velenju

Pogoji:

– šola za blagovni promet, 1-letna praksa;
– osnovna šola, 5-letna praksa
Za dela in naloge prodajalca je določeno poskusno delo, ki
traja 90 dni.
Prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev naj kandidati po-
šljejo na gornji naslov v roku 15 dni od dneva objave.



RUDARSKO ELEKTROENERGETSKI KOMBINAT – VELENJE Kadrovsko-socialni sektor

Delovna organizacija Termoelektrarna Šoštanj

VABI K SODELOVANJU

1. dipl. gradbene inženirje
2. kvalificirane elektrinarje in kvalificirane delavce kovinske
stroke – ključavničarje

Vse informacije o možnosti zaposlitve, dodelitve stanovanja
in ostalih pogojih dobite v kadrovski službi TEŠ osebno ali
pismeno na naslov: Termoelektrarna Šoštanj, Lola Ribarja
18, Šoštanj.

Srečno!

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega moža, očeta, starega očeta in
strica

FRANCA GREBENŠKA

se iskreno zahvaljujemo vsem prijateljem, sosedom in
znancem, ki so ga spremili na zadnji poti, mu darovali
cvetje in nam izrazili sožalje.
Zahvaljujemo se godbi „Zarja“ Šoštanj, Šaleškemu oktetu
in vsem govornikom. Hvala tudi vsem gasilskemu društvom
občinske gasilske zveze Velenje. Posebna hvala pa velja
gasilskemu društvu Šoštanj, ki nam je v teh težkih trenu-
kih nudilo veliko oporo in nesebično pomoč.

Žaljuoč: žena Slava, sin Branko in ostalo sorodstvo.

Šoštanj, Velenje, Karlovac



KOMUNALNI CENTER VELENJE p. o.

Velenje, Koroška c. 46 b

razpisuje na osnovi sklepa komisije za delovna raz-
merja naslednje proste naloge in opravila:

1. Vodja investicijsko tehnične službe
2. 2 projektanta
3. tehnični referent
4. tehnični risar

Poleg splošnih pogojev za sklenitev delovnega razmerja za-
htevamo še:

Pod 1.

– Visoka ali višja šola gradbene smeri in 3 oziroma 5 let
delovnih izkušenj,
– strokovni izpit ter smisel za organizacijo dela in za delo z
ljudmi.
Poskusno delo traja 3 mesece.

Pod 2.

– Visoka ali višja šola gradbene smeri in 3 oziroma 5 let
delovnih izkušenj,
– strokovni izpit.
Poskusno delo traja 3 mesece

Pod 3.

– Srednja šola gradbene smeri in 3 leta delovnih izkušenj,
– strokovni izpit.
Poskusno delo traja 2 meseca

Pod 4.

– Poklicna šola za tehnične risarje in 1 leto delovnih izku-
šenj.
Poskusno delo traja 1 mesec

Pismene ponudbe z dokazili o izpolnjevanju pogojev za
opravljanje delovnih nalog in opravil sprejema kadrovska
služba delovne organizacije 15 dni po objavi na gornji naslov.
Podrobnejše informacije o delu dobijo kandidati v kadrovski
službi delovne organizacije.
Vse kandidate bomo o izbiri pismeno obvestili najpozneje v
30 dneh po objavi.



Stanovanci bloka na Šerčerjevi 13, 15 in 17 se lahko upravičeno sprašujejo, kaj bo s prostorom, ki je bil namenjen „fontani“. Kmalu bodo pretekla štiri leta, ko so se vselili v objekt. Medtem je bil zgrajen še blok, katerega kaže naš posnetek, žal se urejevanja prostora na sredini med objekti ni nihče lotil. Nekaj metrov dolg kabel, ki je nekaj časa molel iz zemlje na sredini kroga, je uničen, robniki v obliki kroga pa so še vedno trdni.



OTROCI NISO KRIVI – Videz urejenega mesta Velenja je pogosto varljiv. Nova bela pročelja skrivajo grde kleti, smetišča, pomožne prostore in kolesarnice. Odloki o hišnem redu le redki spoštujejo, hišni sveti še zdaleč ne opravljajo poverjene naloge, vsaj v veliki večini primerov ne. Posnetek priča o stanju v enem izmed blokov v Jenkovi ulici. „Jastrebi“ so na delu vse dni. Razstavijo vsako količjak vredno kolesje in preizkusijo vsak motor. Seveda skrbniki, starši in varuhi se z njimi ne ukvarjajo. Zelene površine niso urejene za igro in niso vzdrževane. Zdravi fantiči pač morajo kaj moškega početi. In kaj zdravega bi tudi odrasli lahko počeli potem, ko se iztečejo urice službe, kaj menite? J. M.



Čeprav v Skalskem jezeru ni več rib, pa ne moremo trditi, da je mrtvo. Na njem namreč večkrat opazimo kakšno jadrnico, pa tudi motorni čoln, ki je za vse vrste smučarja, smo že opazili. No, če fantje na skalah nimajo ne motorja, ne vesel in ne jader. Vse to se malo spretnosti in iznajdljivosti nadomestili z dvema lopatastima kolesoma in s takšnim vodnim vozilom se preganjajo čas, ki jih še loči do začetka pouka. D. B.

Začelo se je novo šolsko leto, vseh skrbi pri nakupu šolskih potrebščin in šolskih torbic vas rešita oddelka papir in čevlji

v veleblagovnici  **naša oglejte si bogato izbiro, oddelka pa se priporočata za nakup**



Ribolov zgolj za razvedrilo

Ribiči so znani po svojih šalah in naj tudi mi začnemo našo anketo z eno od njih. Seveda smo jo slišali v času, ko smo delali to anketo. Srečata se dva ribiča in prvi dru-

in se popolnoma sprostim. Lovim enkrat tedensko, začnem pa takole okrog pete ure zjutraj in lovim tja do devete. Pogoji za lov so dobri, vendar je potrebno veliko potrpljenja, če hočeš kaj ujeti. Zelo pomembna je tudi oprema, ki pa je zelo draga.

kot je bil prej, to pa je posledica velikega nihanja vode, odkar se jezero ugreza in s tem zelo spreminja svojo gladino. Velika škoda je tudi,



Franc Obreza

gemu: „Kako se kaj počutiš, ko loviš ribe?“ „Zelo slabo! Ves sem vznemirljen.“ „Toda kako to, saj ribolov vendar prinaša mir?“ „Že, že. Ampak mene je strah.“ „Koga pa,“ ga vpraša drugi. „Cuvaja, nimam namreč dovolilnice.“ mu odgovori. Vidimo torej, da je tudi ribolov šport, ki zahteva pogum. No, naši ribiči, ki smo jih zajeli v anketi, seveda imajo dovolilnice, nas pa je zanimalo, kako dolgo že lovijo in kaj jih že v zgodnjih jutranjih urah žene k vodi.

VINKO GOMBOC, RD Šoštanj: Član ribiške družine sem že od 1949. leta. Največ lovim krapa, koresija, ščuko in beli umur. Moram pa priznati, da mi sreča letos še ni bila naklonjena, vendar to ni najvažnejše.

Bolj pomembno je to, da sem v stalnem stiku z naravo. Sedaj imamo v jezeru tudi race, ki sicer motijo pri ribolovu, vendar pa po drugi strani dajejo občutek, da si res v živi naravi.



Roman Mir

ROMAN MIR, RD Velenje: Samostojno ribarim okrog deset let in mi je ta šport v veliko razvedrilo. Z dosedanjim ulovom sem tudi zadovoljen, saj je moja največja trofej 10-kilogramski krap, ki sem ga ujel v Velenjskem jezeru. Moram pa povedati, da so pogoji za ribolov odkar se jezero ugreza, mnogo slabši kot so bili prej.

KAREL ZLODEJ, RD Velenje: „Član velenjske ribiške družine sem že od leta 1948, že prej pa sem bil član RD Vitanje. V teh letih se lahko pohvalim s 7-kilogramskim krapom in 6-kilogramsko ščuko. Lov je v zadnjih letih nekoliko slabši



Karel Zlodej

ker ne moremo več uporabljati Skalskega jezera, ker je zaradi zastrupitve vode povsem mrtvo.“

FRANC ZEVRT, RD Velenje: „Ribiško palico sem prvič prijel v roke pred 40 leti. Od takrat je to moj najljubši hobi. K jezeru pridem takoj ko se zdani, torej okrog tretje ure zjutraj in po navadi vztrajam do devetih. Lovim samo krapa in največji, ki sem ga do sedaj ujel, je tehtal kar 18,5 kg. Je pa ta šport



Franc Zevart

zgolj v razvedrilo, saj rib ne jem, prav tako pa jih ne jedo tudi drugi člani družine. Zato skoraj ves ulov spustim nazaj v vodo.“

D. B.

KS Ravne nad Šoštanjem prvič v svojih prostorih

Kmalu tudi novo športno igrišče. Dvorana za kulturne prireditve.

Leto 1978 lahko krajani Ravne nad Šoštanjem brez skrbi zapišejo v zlato knjigo. To leto jim bo verjetno ostalo v spominu kot leto, v katerem so pridobili dve, za ta kraj zelo pomembni stvari: dvorano za kulturne prireditve in prostore za delovanje družbenopolitičnih organizacij in krajevne skupnosti.

„Da, to je prvič v zgodovini tega kraja,“ nam je dejal predsednik krajevne skupnosti Ivan Stropnik, „da imamo ta dva pomembna prostora. Že ko smo začeli graditi novo šolo v našem kraju, smo imeli željo in upanje, da se bodo v šoli našli tudi prostori za nas. Vendar iz tega ni bilo nič. Prišli pa smo na idejo, da bi adaptirali staro šolsko poslopje in skupaj s stanovanjskim podjetjem DOM Velenje smo začeli uresničevati ta projekt. Tako imamo danes na voljo dvorano z odrom in skupni izmeri 70 kvadratnih metrov, ki je primerna za manjše prireditve. V zgornjih prostorih šole pa smo si uredili dve sobi, ki sta namenjeni delovanju družbenopolitičnih organizacij in krajevni skupnosti. Tako smo končno rešili problem prostorov kjer bi se lahko shajali na sestankih, saj so le-ti doslej bili pri enem kmetu, drugič pri drugem. Čeprav je naša krajevna skupnost že doslej bila zelo aktivna, nas ti novi prostori še bolj obvezujejo.“

Poleg teh dveh pomembnih prostorov pa smo letos uredili tudi že pred leti začeto športno igrišče. Položili smo asfaltno prevleko in uredili okolico. Žal pa ne najdemo nikogar, ki bi nam napravil košarkarske koše in pa zaščitno mrežo okoli igrišča. Kot vse kaže te le še ne bo tako kmalu, tako da se bojimo, da igrišča ne bomo mogli odpreti ob občinskem prazniku. Vse pa je nared za otvoritev

dvorane. Ob tej priložnosti pripravljamo kratek kulturni program, s katerim se bomo na

skromen način oddolžili vse, ki so nam na kakršenkoli način pomagali.“



Gornji posnetek smo napravili na cesti Konovo – Skale. No, ti šnih in podobnih nepravilno postavljenih prometnih znakov je vsej občini še veliko. Kot da nimajo lastnika!?



„NAS ČAS“, glasilo Socialistične zveze delovnega ljudstva, izdaja Center za informiranje, propagando in založništvo Velenje, Velenje, Titov trg 2, pa „NAS ČAS“ je bil ustanovljen 1. maja 1965; do 1. januarja 1973 je izhajal kot štirinajstdnevnik „SALEŠKI RUDAR“, kot tednik pa izhaja „NAS ČAS“ od 1. januarja 1973 naprej.

Uredništvo: Marijan Lipovšek (direktor in glavni urednik), Stane Vovk (odgovorni urednik), Jože Krajnc, Janez Plesnik, Mira Tamk, Boris Zakošek ter Niko Kupec in Dušan Lazar (tehnična urednika).

Izhaja ob petkih – Uredništvo in uprava 63320 Velenje, Titov trg 2/II, poštni predal 89, telefon (063) 850-087 – Brzjavni naslov: Informativni center Velenje.

Cena posameznega izvoda 4 dinarje, letna naročnina 150 dinarjev (za inozemstvo 300 dinarjev).

Ziro račun pri SDK, podružnici Velenje 52800-603-38482.

Grafična priprava CZP „Dolenjski list“ Novo mesto, tisk tiskarna „Ljudska pravica“ Ljubljana.

Nenaročenih rokopisov in fotografij ne vračamo.

Za „NAS ČAS“ se po mnenju Sekretariata za informacije izvršnega sveta Skupščine SR Slovenije številka 421-1/72 od 8. februarja 1974 ne plačuje temeljnega davka od prometa proizvodov.

Obiščite veliko razprodajo kuhinjskih elementov gorenje

od 1. do 30. 9. v prodajalni Gorenje v Velenju, Celjska ulica 19